

... Da je meni
izsliskati
slovensko sobo,
da mi je razdeliti
slovenski strop,
po umetnosti
in po narodni volji:
naši sobi
središče je kot,
naš strop
izvira iz kota,
naše leto iz božiča,
naše družine
iz svete Družine,
naša misel
iz Svetega Duha –
tako je hotel
naš narod.

/Oton Župančič/



misli

THOUGHTS

LETO -
YEAR 43
AVGUST
SEPTEMBER
1994

Naslovna slika: Kureček nad Igom postaja po obnovitvi cerkve vedno bolj obiskana Marijina božja pot.

+ + +

PA sem se srečno vrnil in obljubljeni dvojna številka MISLI je pred vami, da pridem počasi spet na tekoče. Sicer je bilo nekaj povpraševanj po telefonu in tudi pisem češ: imam plačano naročnino, pa ste mi ustavili MISLI . . . Očitno so nekateri prezrli moje pisanje na tem mestu zadnje izdaje pred odhodom, ko sem omenil dvojno številko za avgust in september. Drugače urednik res ne bi mogel imeti počitnic. Pa sem jih bil potreben.

Pozdrave prinašam od nadškofa in metropolita dr. Alojzija Šuštarja ter ostalih slovenskih škofov. Pa od oseb v vodstvu Republike Slovenije, ki so nas v teku zadnji let obiskali. Vsi imajo Avstralijo v lepih spominih.

Iz ameriških Brezij, Lemonta, vas pozdravlja tudi p. Beno Korbič, ki je s p. Klavdijem prvi zaoral ledino med avstralskimi Slovenci in z njim začel tudi naše MISLI. Nisem pa ga mogel pripraviti, da bi nas obiskal. Pravi, da je prestar in mu je vsako potovanje odveč.

Na vseh Marijinih božjih poteh sem se spomnil vseh avstralskih Slovencev. Tudi v Kočevskem rogu in na Teharjah sem priporočal vas in ves slovenski narod, da bi vztrajali v veri in narodni zavesti: eno in drugo nam je danes bolj potrebno kot kdajkoli. In tega se premalo zavedamo doma in po svetu.

A kaj naj rečem o razmerah v Sloveniji? Prava demokracija se razvija počasi, ker jo zavirajo ostanki prejšnjega režima. Čas bo prinesel svoje - upajmo in zaupajmo!

— Urednik in upravnik



KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČIMO SE SLOVENSKO – I. del – Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol – Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca – Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znanecem.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA. I. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL. PART I. Cena 12 dolarjev. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. Slovenian Research Center of America.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11 dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI – SLOVENIAN FOLK SONGS – A. L. Ceferin (ed.) – Cena knjižice z audio-kaseto vred 6 dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22 dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE – Knjiga zanimivih esejev Dr. M. Kremžarja (Argentina) o preosnovi družbe. Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. Zadnje izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSLEM, II. del. – Zanimiva študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos. Cena 27 dolarjev. (Cena za prvi in drugi del skupaj je 40 dolarjev.)

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40 dolarjev. Samo zadnja knjiga (III. del) je 28 dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarje.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO – Izjave prič o teharskih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 4 dolarje.

PISMA MRTVEMU BRATU – Topli spomini na brata – Avtor je duhovnik lazarist Franc Sodja – Cena 12 dolarjev.

PRED VRATI PEKLA – Duhovnik lazarist Franc Sodja opisuje v živo življenje v ljubljanskih zaporih po končani vojni. – Cena 8 dolarjev.

JESENSKO LISTJE – Prva pesniška zbirka adelajdskega pesnika Ivana Burnika – Legiša. Ves dobiček je namenjen ljubljanski otroški bolnišnici. Cena 10 dolarjev.

misli (THOUGHTS) Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'Beckett Street, KEW, Vic. 3101 – Naslov: MISLI, P.O.Box 197, KEW, Vic. 3101 + Tel.: (3)853 7787 – Fax (03)853 6176 + Naročnina za leto 1993 je 10.– dolarjev, izven Avstralije 18.– dolarjev, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišтво za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel.: (03)387 8488 – Fax: (03)380 2141

Božje
misli
in
človeške

Leto
43
Št.
8 in 9

AVG. in SEPT. 1994

- Naj iz zla vojne vzklije cvet miru
— Janez Pavel II. naj bi povedal v
Sarajevu — stran 193
- Boglonaj vsem — pesem
— Tone Kuntner — stran 194
- Dokler je vera, je upanje
— Jožica Gerden — stran 195
- Družinska slika — črtica
— A. Kos-Plestenjak — stran 196
- Podoba slovenske jeseni pod
Južnim križem — referat
— Helena Leber — stran 198
- Razgovor z dr. J. Pučnikom
— Za koroško "Nedeljo"
Hanzi Tomažič — stran 200
- Moje junijsko romanje
— Jože Košorok — stran 202
- Središče svetih Cirila in Metoda,
Melbourne — P. Tone — stran 203
- Zahvala rojakom!
— Tone Kuntner — stran 205
- Izpod Triglava — stran 206
- Deset zapovedj srečne družine
— P. Miha Žužek — stran 208
- Središče svete Družine, Adelaide
— P. Janez — stran 210
- Moje celice — zapiski iz zaporov
— Joško Kragelj — stran 211
- Naše nabirke — stran 211
- Slovenska Cerkev pod umazano
lečo medijev
— Iz "Božje besede" — stran 212
- Središče svetega Rafaela, Sydney
— P. Valerijan — stran 214
- Studia Slovenica — stran 217
- Z vseh vetrov — stran 218
- Kotiček naših mladih — stran 220
- Križem avstralske Slovenije
— stran 221
- Pa spet nekaj uvoženega iz
Republike Slovenije — stran 224

NAJ IZ ZLA VOJNE VZKLIJE CVET MIRU!

OČE NAŠ... Jaz, rimski škof, prvi papež Slovan, na kolenih pred Teboj vpijem: "Kuge, lakote in vojske, reši nas, o Gospod!"

Vem, da se v tej prošnji pridružujejo mnogi. Ne samo tukaj, v Sarajevu, v Bosni in Hercegovini, marvč po vsej Evropi, pa tudi zunaj njenih meja. Sem prihajam, prinašajoč s seboj gotovost molitve, ki jo izgovarjajo srca in usta brez števila mojih bratov in sester. Minilo je že preveč časa, ko čakajo, da bi lahko molili na tem kraju ravno to "veliko molitev" Cerkve, božjega ljudstva. Preteklo je že toliko časa, odkar sem prvič povabil vse ljudi, naj sodelujejo pri tej molitvi.

Kako se tukaj ne spominjati molitve, izrečene v Assisiju januarja lani? Potem one v Rimu, v baziliki sv. Petra, januarja letos? Molitev za mir je bila vodilna misel Cerkve, zlasti Apostolskega sedeža, od začetka tragičnih dogodkov na Balkanu, v državah nekdanje Jugoslavije...

Pridi, Sveti Duh! Kličemo te iz Sarajeva, mesta, kjer so napetosti med različnimi kulturami in narodi. Tu je zagorel stenj, ki je na začetku stoletja povzročil prvo svetovno vojno, in kjer so se, na koncu drugega tisočletja zgrnile podobne napetosti. Tudi te lahko uničijo narode, katere je zgodovina poklicala k sodelovanju in ubranemu življenju.

Človeška zgodovina, zgodovina narodov in narodnosti, je polna sovraštva in krivic. Kako je bila pomembna zgodovinska izjava poljskih škofov njihovim sobratom, nemškimi škofom, na koncu drugega vatikanskega vesoljnega cerkvenega zbora: "Odpuščamo in prosimo, da nam tudi vi odpustite!" Če je lahko v tem delu Evrope prišlo do miru, kaže, da se je to zgodilo ravno zaradi stališča, ki je jasno izraženo s temi besedami.

Danes želimo moliti, da bi se ponovila podobna poteza: "...odpuščamo in prosimo odpuščanja" za naše brate na Balkanu. Brez takšnega stališča je težko priti do miru. Nizanja "krivic" in "kazni" ne bo nikdar konec, če se enkrat ne odpusti.

Odpustiti res ne pomeni pozabiti. Če je spominjanje zakon zgodovine, pa je odpuščanje božja, Kristusova moč, ki deluje v ljudeh in narodu...

MARIJA je prva vstopila v to razseznost in je vanjo vpeljala tudi svojega moza Jozefa. Postala sta prva vzora tiste lepe ljubezni, ki jo Cerkev ne neha prositi za mladino, za zakonce in za družine. In koliko od njih se vneto združuje v tej molitvi! Kako ne bi pomislili na množice romarjev, starejših in mladih, ki hitijo v Marijina svetišča in upirajo svoj pogled v obraz Matere božje, v obraz članov Svete Družine, na katerih odseva vsa lepota ljubezni, podarjene od Boga cloveku?

Janez Pavel II.
v "Pismu družinam"

"...ne vpelji nas v skušnjavo!..." Katere so te skušnjave, za katere prosimo Očeta, da nas jih reši? To so tiste, ki clovekovo srce spreminjajo v kamnito srce, neobčutljivo za klic k odpuščanju in edinosti. To so skušnjave narodnih predsodkov, zaradi katerih je clovek neobčutljiv za pravice drugega in za njegovo trpljenje. To so skušnjave razdraženih nacionalizmov, ki vodijo do preseganja bližnjega in do želje po maščevanju. V vseh teh skušnjavah se izraža civilizacija smrti...

Molimo danes, da bo rešilna moč križa pomagala k zmagi nad zgodovinsko skušnjavo sovraštva. Naj bo konec neštevilnih uničevanj! Prosimo, sledeč Gospodovi molitvi, naj se začne čas obnove, čas miru! Z nami molijo tudi mrtvi v Sarajevu, katerih zemski ostanki počivajo na bližnjem pokopališču. Molijo vse žrtve te krute vojne, ki v božji svetlobi za preživele prosijo miru in sprave.

PAPEŽ JANEZ PAVEL II.
(Iz govora, ki ga je pripravil za obisk Sarajeva)



Rožnik
nad
Ljubljano

BOGLONAJ VSEM

Boglonaj vsem
ljudem na teh cestah, —
da niso postale
slepe ulice
te domovine!

Boglonaj vsem
ljudem na teh poljih, —
da niso postala
zaraščena polja
te domovine!

Boglonaj vsem
ljudem po teh hišah, —
da niso postale
gluhe hiše
te domovine,

gluhe hiše,
gluhi domovi —
za njene
zgubljene
hčere in sine!

TONE KUNTNER

Dokler je vera, je upanje



"ZA svet' križ božji!" ne pravijo le Krjavli na Dolenjskem, temveč tudi marsikateri Kranjci v Avstraliji, kadar jim je mera polna. Prebrala sem mnoga pisma po različnih slovenskih časopisih in sem se globoko zamislila... Saj bi se skoraj z njimi vred pogreznila v depresijo. Skoraj bi se tudi sama, globoko razočarana nad ljubo rodno domovino in njenimi grešnimi politikami, žalostno strinjala: "Slovenski narod, kdo te je tako spridil? Ne izplača se več govoriti, ne opominjati ali rotiti - vse je zaman! Nobenega upanja ni več za ozdravitev..." Take in podobne opombe sem že nekajkrat slišala od rojakov, ki jim ni vseeno. "Nazaj jim bom vrgel slovensko državljanstvo," mi je pred dnevi povedal znanec.

Moja draga rodna domovina in slovenski narod, ki vaju tako ljubim, kaj sta res tako pokvarjena? Ali pa si le nesrečni narod, še vedno zaslepljen in zapeljan? Pa tudi to ne more biti popolnoma res, saj si se vendar spet posvetil ter za svojo mogočno zavetnico izbral samo Mater božjo Marijo. Slovenski verniki trdno upamo, da nas bo ona obvarovala pogube.

Tam v deželi pod Triglavom vendar živi moja zlata mama, ki me bodri v veri, v upanju in v ljubezni, ki mi daje zavesti in moči tudi v daljni tujini. Tam živijo vsi moji sorodniki, moje dragi domači - sestre in bratje, ki jih ljubim in sem z njimi v stalni srčni povezavi. Tam živijo moji prijatelji, ki jih spoštujem. Tam je tudi še svež grob mojega očeta Janeza, ki mu je bila Resnica sveta beseda. Vseh teh in še mnogo mnogo drugih polstoletno mračnjaštvo le ni izpridilo. Nak, ne bom se odpovedala mojemu narodu kar tako zlahka! Tudi ne bom molčala, ko opažam, kako bivši politiki enoumja zasedajo važna mesta ter se trudijo vleči domovino v novo mračnjaštvo. In vendar moj narod zaradi peščice pokvarjenih politikov ne zasluži pogube. Proč z obupom! Dokler bo večina slovenskega naroda verna, je še upanje!

Po petdesetih letih mračnega enoumja, laži, sprenevedanja, krivic, molka in zastrahovanja - slovenski narod potrebuje izpovedi in očiščenja, milosti kesanja in milosti odpuščanja.

Potrebujemo veliko pravičnih Janezov, ki se bore za resnico!

Potrebujemo Jožete, ki "preštevajo kosti, dokler ne bodo vse preštete..." - vseh tistih tisočev nedolžnih žrtev, pomorjenih brez sodbe - vse dokler se jim ne vrne ukradeno pošteno ime in pravica do groba.

Pa tudi optimistične Lojzete Slovenija krvavo potrebuje, ki ne vržejo puške v koruzo kar tako, ki želijo "biti zraven" tudi za ceno nerazumevanja, da rešujejo, kar se še rešiti da.

Z oblastjo obsedene in ukazovanja vajene predsednike je slovenski narod že tudi občutil, zato naj nas ta nadloga ne iztiri. Tukaj vam niti ne priporočam Milanovih nasvetov, da so za odstranitev nasprotnikov dovoljene vse metode. Saj to smrdi po zločinu. Rajši molimo zanje, da bi končno sprevideli in nehali spletkariti v škodo razvoju. Zavedli naj bi se, da morajo narod, ki mu gospodujejo, ljubiti bolj kakor sebe.

Molimo za slovenske sodnike, da bi pravično presojali; in za demokratične novinarje, da bi še naprej upali pisati resnico!

Naj nas ne iztirijo prepametni psihologi in naj se slepo ne pridružimo tistim, ki blatijo ime škofa Rožmana.

Naj znamo odpustiti tistim rojakom, ki obsojajo naše pomorjene očete in strice in zaradi nepoznanja resnice mešajo bratomorno vojno z narodno-osvobodilno.

Molimo za slovenske zgodovinarje, da bi imeli dovolj poguma in poštenosti ter bi končno narod prišel do iskreno pisane zgodovine.

Ne postanimo črnogledi zaradi tistih rojakov, ki prodajajo svoje duše in narodnost za lire. Molimo zanje, da bi spregledali še preden bo prepozno. Bog naj nas obvaruje vojne!

Vsemogočni in pravični Bog, nauči nas milosti Modrosti, Ljubezni in Resnice!

JOŽICA GERDEN

Družinska slika



ANICA
KOS
PLESTENJAK

POPOLDNE odhaja očka v mesto. Pravi, da ima en sam majhen opravek. Jože se mu proseče zaplete med noge. Očka ga dvigne v naročje in pravi: "Ti greš pa z menoj." Jože je seveda ves ponosen: "A ne, kel sva midva moška!"

"Pa kaj," hitro zabrusim, "ti pa dojenčka ne boš rodil, jaz ga pa bom."

Večeri se že. Mamica pripravi večerjo. Sedemo za mizo, zmolimo in medve z Mojco se že zakadiva v močnik. Naenkrat opazim, da mamici ni do večerje. Pogleduje na uro, večkrat gre do okna na hodniku. Po večerji nama naroči, naj se umijeva in preoblečeva za čez noč, sama pa da gre ven pobrat perilo.

Mamice ni in ni. Kje je mamica? Greva k njej na vrt. Toda tudi tam je ni. Primeva se za roke in greva do prve hiše. Vprašali bova za mamico. Vendar ne upava naprej. Saj se nama bodo še smejali, ker jokava. Mamica, mamica! Kje si, ali si umrla? Mamica moja! S sestrico se stisneva veliko bolj kot ponavadi. Odtavava v najino sobo, zlezeva v mojo posteljo in zdihujeva: "Mamica!..." A mamice ni. Tudi očka in Jožeta ni.

Naenkrat slišim korake. Mamica! Mamica! Z Mojco skočiva pokonci. Mamica naju objame tesno tesno. "Sem mislila, da že spita. Šla sem pogledat do konca ulice, zdelo se mi je, da slišim Jožeta."

"Bali sva se, da si umrla. Da te nikoli več ne bova videli," v solzah poveva mamici. Njej smeja povedati, da sva jokali, ona se nama ne bo smejala. Mamica naju še bolj stisne k sebi in pravi: "Pa saj imata vendar angela varuha in Bog je z vama. Saj sploh nista sami." Na to sva pa čisto pozabili. Jaz sem starejša in več vem, pa bi Mojci morda lahko

bila kar malo v pomoč. Da bi pomagala Mojčinemu angelu varuhu, ne pa, da jokam.

"To že," se strinjam z mamico, "toda Bog sploh ne bi skrbel za nas tako kot ti."

"Kako?" se čudi mamica. "Ja, kuhal pa pral..." Mamica se veselo zasmije. Potem pravi: "Če bi jaz umrla, bi vam Bog že poslal koga, ki bi vas imel rad namesto mene in bi skrbel za vas. Zadnjič sem brala o sv. Vincenciju Pavelskem. On je skrbel za najdenčke. Ali vesta, kdo je najdenček?"

Odkimava. Mamica ne nadaljuje takoj. Najbrž ne ve, kako bi nama stvar razložila. Ali pa se ji je morda malo zadremalo. Malo jo butnem: "No, kdo je najdenček?"

"Si predstavljata mamico, čisto samo, brez moža in drugih ljudi, ki bi jo imeli radi, zelo zelo revno? Taka mamica ima dojenčka, dojenček je lačen, mamica pa nima nobene hrane..."

"Čisto nobene?" vpraša sestrice.

"Čisto nobene," pritrdi mamica. "Potem nekoč ponoči da tista uboga mamica svojega dojenčka pred vrata kake bogate hiše, kjer je ne poznajo."

Kaj?! Mamica pusti svojega otroka samega pred vrati tuje hiše? Kaj pa, če pride hud pes in dojenčka ugrizne ali pa zelo ostraši? Ali pa ga mačka opraska? Ali pa ga v temi kdo pohodi?

"Zakaj ga pusti kar tako? Kdaj ga pride iskat?"

Mamici se zatrese glas: "Ne pride ga iskat. Upa, da bo njenega otroka našel in vzel za svojega človek, ki ga bo imel rad."

"Ali mamica svojega otroka nima rada?" Kar stisne me od strahu.

"Ima ga, ima, sicer bi ga sploh ne rodila. Ne zna si pomagati drugače. V naših časih ni veliko najdenčkov. Včasih so zapustile svoje otroke predvsem mamice, ki niso bile poročene."

"Ali nimajo vse mamice moža?" me zanima.

"Žal ne. No, včasih je veljalo za zelo veliko sramoto biti neporočena mamica. Posmehovali so se ji, zelo grdo so ravnali z njo in otrokom. Zato je včasih katera pustila svojega otroka kje na kakšnem pragu."

Strah me kar noče zapustiti. Nisem vedela, da je tudi Mojca strah. Mojca zašepeta mami: "Ali bi nas ti tudi zapustila?"

"Ne, nikoli," pravi mami in naju poboža.

Vprašam: "Ali so te otroke imeli radi ljudje, ki so jih našli?"

"Mnogi so. Vsi pa ne. Sveti Vincencij je skrbel za veliko najdenčkov, prav gotovo je mnoge rešil smrti."

Mojca razmišlja: "To sta imela z ženo dela!"

"Sveti Vincencij ni bil poročen, saj je bil duhovnik."

Pomislim, ali bi duhovnik ne imel rad žene, da bi ga čakala doma, kot čaka naša mami očka, da pride domov... Ne utegnem tega vprašati, saj mami pripoveduje naprej: "Vincencij si je pridobil sodelavcev, ki so tedaj, pred več kot tristo leti, skrbeli za bolnike, za trpeče, za reveže..." V vseh teh letih do danes in tudi danes je še veliko fantov in deklet, ki delajo po Vincencijevem zgledu.

Možem rečemo lazaristi, žene pa so usmiljenke.

Mojca ve takoj povedati, da zato, ker se usmilijo revežev. "Sveti Vincencij je bil duhovnik veliko let, preden je ugotovil, da ga Bog kliče prav k tem ljudem. Človek je najbolj

srečen, ko ugotovi, kaj Bog želi od njega. In ko tisto dela," je končala mami.

"Kaj pa Bog pričakuje od mene?" - "Kako pa to vemo?"

"Velikokrat začutimo v svojem srcu, včasih pa dolgo ne vemo, kaj. Takrat sem jaz negotova, žalostna."

"Ali tudi ti kdaj ne veš," se čudi Mojca.

"Tudi. Prav zdajle me skrbi, ker očka in Jožeta tako dolgo ni..."

Mami pobožam. "Bomo skupaj prosile Boga zanju."

Mami me hvaležno pogleda: "Moji veliki deklici!" Zapojemo očenaš.

Tedaj zaropotajo vrata. "Očka, Jožet!" skočimo vse tri pokonci.

Očka mami razlaga, kaj ga je tako zadržalo, medve pa gledava na koledar, kje piše Vincencij. Aha, Vincencij, Vinko - 27. september. Mami preobleče napol spečega bratca. Oba z očkom nas pokrižata. Vrata sobe se zapro. Če se bo kdaj zgodilo kaj hudega mojima staršema, nam bo Bog poslal ljudi, ki nas bodo imeli radi. Kaj pa, če bo zjutraj na našem pragu kak najdenček? Naš bo!



Prelepa
Logarska
dolina

PODOBA SLOVENSKE JESENI POD JUŽNIM KRIŽEM

Pod pokroviteljstvom Gerontološkega društva Slovenije sta Slovenski svetovni kongres (Konferenca za Slovenijo) in Slovenska izseljenska matica letos 1. julija v Postojni priredila simpozij o problematiki staranja Slovencev doma in po svetu. Referati so izšli tudi v posebni knjigi. Ta večini nam v Avstraliji gotovo ne bo prišla v roke. Naj zato tu objavimo vsaj referat HELENE LEBER iz Melbourn, ki govori o naši tukajšnji problematiki staranja. – Urednik

SMO v Mednarodnem letu družine in tema tega simpozija primerno soupada z diskusijo, ki naj bi se nanašala na temelje vsake družinske skupnosti.

Lepo vas pozdravljam v upanju, da bo iz današnjega srečanja sčasoma dozorela resnična povezava družinskega sodelovanja in vam v ta namen citiram razlago besede "družina", kot jo zabeležuje Veliki Oxford slovar: "All descendants of common ancestral lineage" ali "Brotherhood of persons united".

Eno ali drugo - prišli smo iz vseh koncev sveta, da predstavimo želje in predloge za globlje razumevanje jesenske ali starostne dobe človeškega življenja. Ravno ta skupina ljudi predstavlja izvorni del vsake družine in v zrelostnem obdobju razpolaga z neizčrpnim bogastvom življenjskih izkušenj.

Preživljati starost v še tako idealnih pogojih je v današnjih časih zahtevna zadeva. Znanost nam omogoča vedno daljše življenje in pogostoma stopajo v vrste upokojencev takorekoč še pravi mladostniki - vsaj po srcu in izgledu zunanosti. S tem se pojavlja svetovni problem z oskrbo in splošnim vzdrževanjem vedno večjega števila starostnikov. To zadevo pa še bolj obremenjujeta svetovna preko-populizacija in s tem epidemija brezposelnosti.

V slednjem primeru bi morda univerza tretjega obdobja lahko igrala zelo pomembno vlogo - smerokaz praktičnih izkušenj, kar se vsaj v Avstraliji, če že ne drugod po svetu, uveljavlja kot na primer brezplačne oz. dobrodelne akcije upokojencev v šolstvu, zdravstvu, oskrbi, športu ter drugih primernih profesionalnih in poslovnih poljih. Moto tega delovanja je preprosto: **V dobri volji vračati v življenje delček nesebične pozitivnosti, ki smo je bili vedno deležni.**

Ne želim predpostavljati neke bedne eksistence upokojencev v izseljeništvu, vendar moram razločevati med načini staranja v različnih okoljih in z različnimi pogoji.

Prvi slovenski izseljenci so prišli v Avstralijo pred petdesetimi leti, v večini dvajset- in tridesetletniki. Sedaj so ti ljudje v obdobju, o

katerem danes govorimo, nekaterih pa tudi ni več med nami.

Slovenijo so zapuščali trumoma iz različnih razlogov, medtem kot je tujina večini pomenila hiter zaslužek in vrnitev takoj, ko se bodo zadeve doma uredile. Na žalost so to bile le sanje, realnost nas je vklopila v dir vsakdanjega preživetja in s slovensko pridnostjo smo se kmalu uspešno postavili na noge. Psihično smo tedaj in ponekod še danes siromašili in v želji po domačnosti smo se že od samega začetka združevali v slovenske verske in organizacijske skupnosti. Danes se mi dozdeva, da nam je te vrste "ghetoizem" morda še bolj osiromašil možnosti integracije v življenje vsakdanjika. Zgradili smo si čudovita slovenska središča, dostikrat zelo oddaljena od naših rezidenc, kar je vse lepo za mlado hrepeneče srce, polno domotožja. Danes, ko se slovenska izseljenska družina hitro uklopja v upokojski val, pa se že pojavljajo znaki prevelikih razdalj.

Dosti naših starejših sedaj preživlja osamljeno starost za zaprtimi vrati stanovanja, ob družbi televizijskega ekrana. Nekateri, predvsem osamljeni moški, tavajo po izgubljeni poti alkoholizma, saj se nikoli niso mogli sprijazniti s tesnobo tujine. Med izseljenci pa so tudi tisti, ki še v visoki starosti niso preboleli krivice, doživete v domovini pod prejšnjim režimom.

Tudi nekaj srečnežev je med nami. Vživelimo se v življenje v kraju, kjer živimo, razumevanje z družino mešanih zakonov je v redu in starost se obeta ali že poteka v družbi ljudi, ki pozitivno vplivajo na naše počutje. Z upokojitvijo se aktivno življenje v družbi nadaljuje občasno, poklicno ali v obliki hobija. V mnogih primerih odgovorni društveni predstavniki in duhovniki dosti storijo v pomoč in olajšanje težav rojakov in s tem nadomeščajo pomanjkanje krvnega sorodstva. Verska središča v večjih mestih Avstralije, pa tudi nekatera društva, prirejajo organizirana srečanja za upokojence na redni bazi. V Melbournu je Slovensko versko središče na pobudo patra B. Valentina že leta 1960 prevzelo skrb za osamele in v februarju 1992 leta je bil odprt DOM POČITKA

MATERE ROMANE, do sedaj edini dom ostarelih za Slovence v Avstraliji.

Po posredovanju s številom posameznikov in vodstvu slovenskih ustanov v Avstraliji v tem referatu predlagamo sledeče točke:

Izseljenci slovenskega porekla v Avstraliji, ki so dosegli upokojensko dobo, v veliki večini ne nameravajo zapustiti teže, kjer so preživeli večji del svojega življenja. Tukaj so pognale naše korenine in kljub temu, da nam je Slovenija pri srcu, nam je naš vsakdanjik tu poznan in zagotovljen. Ko bo prišel čas, bomo verjetno počivali v senci evkaliptov, ne pod domačo lipo, zato pozdravljamo vašo zamisel simpozija za starejše. Vračali se bomo kot lastavice, samo občasno, vendar bi želeli, da v povezavi s tem tukajšnji državni organi čimprej uredijo naslednje zadeve:

- prenos pokojnine
- zdravstvene usluge

- predvsem državljske pravice vseh Slovencev, ne glede na to, če so živeli izven meja bivše Jugoslavije

- upokojenci slovenskega porekla, ki so na začasnem bivanju v Sloveniji, naj bi bili deležni istih privilegijev kot ostali

- upokojenske družine v različnih krajih Slovenije naj bi ob izrednih priložnostih in praznovanjih povabile tudi domače, ki živijo po svetu

- izseljenci, ki se vračajo, storijo to z naselitvijo v rojstnem kraju. Predlagani domovi/naselja bi bili nepraktični z našega vidika.

- primernejši bi bili počitniški domovi, kjer bi začasni povratniki našli nekaj domačnosti, ki jim jo rojstna hiša ne nudi več.

V upanju, da bo to srečanje rodilo bogate sadove, se organizatorjem iskreno zahvaljujem in naj ta simpozij tesneje povezuje celotno slovensko družino doma in po svetu.



AVGUST GOSTENČNIK, iz melbournskega okraja St. Albans, je že nekaj mesecev stanovalec v našem **DOMU POČITKA m. ROMANE** verskega središča v Kew. Na sliki čestita **BARIČEVI MAJDI**, zaposleni v Domu, za srečno uspeli tečaj o negi ostarelih. Ena od diplom na steni je Majdina. Da more nuditi svojim počitkarjem čim uspešnejšo in vsestransko pomoč, vodstvo našega Doma rado pošilja svoje osebe na izpopolnjevanje znanja v njih vsakdanjem delu.



RAZGOVOR Z DR. JOŽETOM PUČNIKOM

Za koroško "Nedeljo"
se je pogovarjal
HANZI TOMAŽIČ

**Ni nam
uspelo
urediti
odnosa
do pre-
teklosti**

SKORAJ ne mine teden, v katerem bi v Sloveniji ne prišlo do večjega ali manjšega škandala. Ob tretjem rojstnem dnevu samostojne Slovenije so mnogi Slovenci doma in tudi po svetu zaskrbljeni. Kaj je s Slovenijo, gospod dr. Pučnik?

J. Pučnik: S Slovenijo je na splošno gledano pravzaprav vse v redu, težave se začenjajo, če se spustimo v podrobnejšo analizo. Ni nam uspelo ustvariti ustrezne diskontinuitete s prejšnjim režimom, še vedno niso postavljeni mehanizmi pravne države, ni uspela reforma institucij, kakor so sodstvo, bančništvo, deloma tudi univerze, ni nam uspelo urediti odnosa do preteklosti niti v pravnem niti v moralnem niti v socialnem pogledu. To so negativne stvari, je pa tudi cela vrsta pozitivnih. Imamo svojo državo, postopno se ureja zakonodaja, uveljavljajo se demokratična pravila, spori med političnimi strankami so dovolj kultivirani, če jih primerjamo z Zahodno Evropo. Smo na pravi poti, samo - pot je težavna!

Veliko je namigavanj, da niti v ozadju vodijo dokaj težko opredeljive sile, v javnosti znane pod pojmom "udbomafija".

J. Pučnik: Empiričnega dokaza za obstoj udbomafije nimam. Dogajanja pa kažejo, da obstajajo močne gospodarsko-politične klike, ki

so nastale v času komunističnega režima. To klikarstvo je zato tako nevarno, ker spretno izrablja vrzeli v naši zakonodaji, zlorablja pa tudi pogostokrat ugotovljeno nezainteresiranost slovenske policije, ali točneje kriminalistične službe, in slovenskega sodstva, da bi se lotili perečih problemov s področja gospodarstva in financ. Proti tem skrivnim centrom oblasti se lahko borimo samo tako, da dosledno izpopolnjujemo pravila pravne države in javno nastopamo proti zlorabam položaja in zlorabam pomanjkljivosti slovenskega pravnega sistema.

Vi ste bili v zadnjih letih na vodilnih mestih slovenske politike. Ali ne bi morali takoj po prvih demokratičnih volitvah, najpozneje pa po osamosvojitvi bolj odločno pretrgati s preteklim režimom? Kje so razlogi, da Demos tega ni hotel ali ni mogel napraviti?

J. Pučnik: Demos zaradi nekaterih svojih sestavnih delov nikoli ni imel politične moči spremeniti strukture in se jasno opredeliti do prejšnjega sistema. Na zunaj smo kar nekaj časa skrivali našo notranjo nemoč. Že leta 1990, ko smo sestavljali prvo vlado, smo jaz in še nekateri drugi zahtevali administrativne ukrepe pri nekaterih institucijah gospodarstva, sodstva ipd. To idejo je znotraj Demosa podprla samo pičla polovica takratne koalicije.

Podpisovanje nove majniške deklaracije vigredi 1994 nam kaže, da ni samo Demos pri gradnji temeljev nove države uresničil le polovico svojih predstav, temveč da je razočaranih tudi veliko razumnikov, pisateljev, skratka tisti ljudje, ki so začeli te procese.

J. Pučnik: Res je. Vzrok je v tem, da mnogi intelektualci niso bili pripravljeni mazati si rok z operativo. To naj delajo politiki, so si rekli. Vendar tako imenovani protikomunističen oz. demokratičen del poklicnih politikov ni imel.

Manjkalo je ljudi, ki bi bili pripravljeni svoje moralno prepričanje prenašati v banalnost vsakodnevnega političnega delovanja. Tisti, ki so šli v politiko, so prišli iz najrazličnejših poklicev - sociologi, pisatelji, pravniki - in so se posla profesionalne politike morali šele učiti. Pri tem je seveda prišlo do marsikatere napake.

Omenili ste, da svojih predstav znotraj Demosa niste mogli uresničiti. Bi ne bilo boljše stopiti pred ljudstvo in priznati: nismo si enotni, mi hočemo to in to...? Tako pa se je del intelektualcev s klicem "Ustavite desnico" vrnil v varno naročje nekdanjih oblastnikov. Tudi Vi ste se znašli v vladi, ki je nasledila Peterletovo in pomenila politično vrnitev starih struktur.

J. Pučnik: Demos je - tako rekoč potihem - razpadel, ko smo dosegli mednarodno priznanje. Proces razkrojavanja pa se je začel že prej. Že nekaj mesecev po prevzemu oblasti smo imeli Demosovo vlado na eni strani in Svet Demosa na drugi. Vlada je delala po svoje, Svet Demosa pa je sklepal, a sklepov ni nihče izvrševal. Pri vprašanju osamosvajanja sem zastopal tezo, da referendum predlagamo in sprejmemo sami - brez komunistov, in jih tako politično trajno eliminiramo. Vlada se je odločila za kompromis. Imela je za to seveda tudi racionalne razloge - ohraniti za vsako ceno veliko enotnost med Slovenci. Da so komunisti lahko skočili na vlak, ki je že odpeljal, je v odgovornosti takratne vlade. Seveda je to bila izrazito nepolitična poteza. - Podobno je z zakonom o državljanstvu. Svet Demosa je bil za to, da dobi slovensko državljanstvo samo tisti, ki je vsaj osem let prijavljen v Sloveniji. Vlada je - iz strahu pred reakcijo Evrope - odločila drugače. Zame takratna vlada ni bila več naša vlada. Toda kot predsednik Demosa s to oceno nisem mogel iti v javnost.

Račun, da ste šli v prvo Drnovškovo vlado, so Vam in Vaši stranki pri naslednjih volitvah predložili volilci. Ali ni bila ta odločitev napaka?

J. Pučnik: Danes pravim, da ni bilo prav. Takrat pa sem bil prepričan, da je to neka možnost ohraniti del Demosovega programa, obenem pa tudi povečati učinkovitost v vladi sami.

Zadnji del pogovora posvetiva prihodnosti Slovenije. Zato se še enkrat vrniva v preteklost. Vodite parlamentarno komisijo za raziskovanje

množičnih pobojev po koncu druge svetovne vojne. Je to še ena komisija več, ki prej zamegljuje kakor pa razjasnjuje?

J. Pučnik: S pomočjo zgodovinarjev nam bo uspelo jasno dokazati takratno hierarhijo odločanja - od politbirojev v Beogradu in v Ljubljani do vodstev tajnih služb. Podrejenost je jasna. To je bilo pobijanje z neko globalno usmeritvijo - potrebno je bilo uničiti vse dejanske in potencialne razredne sovražnike. To je bila izrazita poteza boljševeške revolucije in nima nobene zveze z varnostjo takratne slovenske države. To je bilo uveljavljanje sovjetizacije na slovenskem področju!

Kaj pomeni to spoznanje za sedanost in prihodnost Slovenije?

J. Pučnik: To je naša zgodovina. Komunisti, ki so pobijali po Sloveniji, so bili Slovenci. Resnica ni črno-bela in treba je diferencirati, toda ti zločini so tako enosmiselni, da se ne dajo opravičevati s tem, kar se je dogajalo na obeh straneh pred tem. Če imamo Slovenci lastno državo, moramo sprejeti načelno odgovornost za svojo zgodovino, jo oceniti pod moralnim in pravnim vidikom in skušati odpraviti vsaj najhujše socialne posledice teh zločinov.

Prihodnost Slovenije - pomembni so tudi dobri odnosi z neposrednimi sosedi. Zdaj ne kaže dobro ne s Hrvaško ne z Italijo. Le z Avstrijo so odnosi prijateljski, toda pristop Avstrije k Evropski uniji vsaj začasno pomeni povišanje mej med tema dvema državama.

J. Pučnik: Razmere s Hrvati se še dolgo ne bodo uredile. Oni imajo druge probleme, toda zadev ne gre dramtizirati. Podobno je z Italijo - za razne izjave politikov je vzrok notranjepolitična situacija v Italiji. Treba se bo uvesti za pogajalsko mizo in skušati razčiščevati nerešene probleme, seveda na osnovi obstoječih osimskih sporazumov. Z Avstrijo pa naj bi čim prej sklenili meddržavne trgovinske sporazume, da bi tako za Slovenijo ublažili posledice avstrijskega pristopa k Evropski uniji.

Še vprašanje o koroških Slovencih. Mnogi so samostojnost Slovenije pozdravili z navdušenjem, veliko je bilo načrtov. Sedaj je kar neka streznitev, saj vprašanje narodne manjšine za Slovenijo ni tako prioritarno. ► /Pučnikov odgovor na strani 207/



MOJE JUNIJSKO ROMANJE

DAN spomina žrtev revolucije, ki so bile že po končani vojni pobite v Kočevskem rogu, je bil letos na nedeljo 26. junija. Z avtobusom smo se odpeljali iz Novega mesta proti Kočevju za 700 tolarjev vključno s povratno vožnjo. V Rogu bo maša ob enajstih dopoldne. Vse je organizirala Slovenska nova zaveza, ki ima pisarno v Ljubljani na Resljevi cesti 14. Tajniku Stanetu Štrbenku pomagata sestri dr. Tineta Velikonja, ki je gibalna sila Zaveze.

Mlad duhovnik, ki je vodil našo skupino, nam je med vožnjo v avtobusu govoril po mikrofону:

"Resnica je težka stvar za ljudi, ki jim ne prija. Je boleča, zato se je ogibljejo. Vi pa se je ne bojte in vedno govorite o naši tragični preteklosti, da jo bodo spoznali tudi mladi in vedeli zanjo. - Danes bomo imeli mašo ob največjem grobu pobitih domobrancev. Prepričan sem, da oni naših molitev ne potrebujejo več: dovolj so pretrpeli in so že rešeni. Molitev je potrebna nam, za spreobrnjenje nas in teh, ki so ta veliki zločin zagrešili, pa za ljudi, ki še danes ne priznajo tega zločina ter se sovražno obnašajo proti vsem, ki imajo med pobitimi svoje najdražje. Zato bomo danes molili, da bi v nas vselej zmagovala ljubezen in bi ne vračali sovraštvo za sovraštvo..."

Ta mladi mož je kaplan na novomeškem Kapitulju, rojen pa v Argentini v družini Poznič. Njegova slovenščina je odlična. In govori tako, da ga razume vsak, ki je bil zadnjih petdeset let v Sloveniji zapostavljen ter preganjan.

V Rogu je bilo srečanje ob glavnem množičnem grobu nekaj nepozabnega. Po poročilu se nas je zbralo okrog osem tisoč. Čustev, ki te prevzemajo, je težko povedati ali zlit na papir. Sveta maša nas je združila v molitvi po namenih, ki nam jih je v avtobusu nasvetoval duhovnik.

Srečal sem se z rojaki iz Kanade in Argentine. In vsi smo kar obkolili Franca Kozino, legendarnega moža, enega redkih, ki se je takrat rešil iz tega množičnega groba.

Pa me je sestra že vlekla za roko, da se ne bi preveč zaklepetal in bi zamudila avtobus. Res nas je šofer že nestrno pričakoval.

Med povratkom nas je vprašal kaplan v avtobusu, če se želimo peljati v Novo mesto skozi Žužemberk, da si ogledamo, kaj je zraslo na skoraj polstoletnih razvalinah od partizanov požgane farne cerkve. Seveda smo bili vsi za to. Jaz še posebno, saj sem med vojno žalosten gledal razvaline in v maju videl k nedograjeni cerkvi slovesno pripeljati zvonove. Poročal sem o tem v prejšnji številki (Junij-julij 1994, stran 165) Misli.

Lepa, vsa nova nas je že od daleč pozdravljala cerkev z vrha hriba. Nič več ni bila obdana z odri. Tudi v notranjosti je lepo pobeljena, stropi pa čakajo na freske. Oltar je še zasilen. Dela so se ustavila, ker je za enkrat zmanjkalo darov. A pod streho je, hvala Bogu, v njej je že maša in celo birmo so že imeli 19. junija letos.

Pri vratih so nam delili podobice Matere božje z Jezuškom, ki ga drži Marija kot dečka pred sabo. Oba sta kronana. To je slika prvotnega kipa v stari žužemberški cerkvi, ki na nepojasnen način ob požaru ni zgorel ter se zdaj nahaja pri podružnici sv. Roka. Kmalu se bo mogel vrniti na prvotno mesto v farno cerkev, kjer je bil pred požigom.

Žužemberški župnik, ki skrbi za obnovo svetišča, nas je nagovoril. Povedal nam je zgodovino cerkve in njeno zgodbo vojnih in povojnih let. Posebno zanimivo je govoril o kipu, ki sem ga omenil. Ko so partizani 4. maja 1944. sklenili zažgati cerkev, so zmetali hrastove klopi in podobe križevega pota na sredo svetišča, na kup pa vrgli tudi Marijin kip. Ostalo je začelo goreti, lesenega kipa pa se ogenj ni hotel prijeti. Zato so ga povili s slamo in polili z bencinom - toda slama je zgorela, kip pa je ostal. Jezno je partizan brnil v kip in zaklel: "Ta prekleta ... pa noče zgoreti!" Zapustiti so morali gorečo cerkev. Gorel je že lesen kor in notranjost zvonikov, sledilo je ostrešje. Vročina je stopila tri zvonove, le eden je počen ostal v zvoniku, zataknen v lini. (Tega sem videl dober mesec po požigu na pohodu mimo pogorišča.)

Faranom ni bilo dovoljeno obnoviti cerkve. Po stoletja so z drevjem in grmovjem zaraščene razvaline žalostno spominjale na revolucijo. Na cerkveni steni pa je bilo z meter velikimi črkami napisano: BUNKER BELIH! To pa ni bilo res, saj okrog cerkve ni bilo nobenih borb. Pač pa je bila cerkev obstreljevana dva dni preje. Domobrancev ni bilo več v Žužemberku, ko je Gubčeva brigada brez strela prišla do cerkve in jo spremenila v pogorišče.

Komunisti so se zaklinjali, da v Žužemberku nikdar več ne bo stala cerkev. Pa le spet stoji, vsa lepa in pomlajena. V njej pa bo zopet kraljeval kip Matere božje z Jezusom, ki je takrat preživel uničenje.

JOŽE KOŠOROK

Kroniki našega središča tokrat dodajamo tri novokrščence in tri zakonske pare, ter kar devet pokojnih.

V nedeljo 26. junija smo imeli v naši cerkvi dva krsta:

Družina Marka Pizzeja in Mary r. Vidmajer je prinesla h krstu fantka z imenom **Jannon Rae**.

Drugi krščenec je **Dean**. Rodil se je v družini Marka De Marchi-ja in Denise r. Štolfa.

Med novokrščenci je tudi deklica **Isabella Patrice**. Ta krst je bil v naši cerkvi na nedeljo 17. julija. Isabella se je rodila staršema Doris r. Brožič in Rajku Grlju; oba sta slovenskega rodu.

Vsem trem želimo, da bi ob zgledu staršev in botrov ter z božjim blagoslovom postali dobri ljudje in kristjani.

V cerkvi sv. Mihaela v Traralgonu se je 21. maja poročil **Janez Krušec**, sin Jožefa in Cvetke Krušec iz Morwella. Rojen in krščen je bil v Margaret River W.A., kjer so starši takrat živeli. Njegova žena je **Alison Tompson** po očetu avstralskega in po materi škotskega rodu, rojena in krščena v Traralgonu.

Pred oltarjem naše slovenske cerkve sta si obljubila zakonsko zvestobo **Rudi Maver** in **Teresa Ernestina Jofre**, po rodu iz Čila. Rudi se je rodil 26. marca 1971 v Sunshinu staršema Francu Mavru in Frančiški r. Lekan.

Tretji par se je poročil 13. septembra prav tako v naši cerkvi. To sta **Mary Margaret Stoklas** in **Philip James Dean Brownlie**, avstralskega rodu. Mary se je rodila 21. avgusta 1966 slovenskim staršem Stanetu Stoklasu in Marti r. Marinič.

Vsem trem parom iskrene čestitke in božjega blagoslova na začetni poti.

Sredi meseca junija je na svojem domu v South Yarru umrl **LENART LIKAR**. Našli so ga 23. junija. Pokojni Lenart se je rodil 1. avgusta 1937 v Predmeji nad Ajdovščino. Precej verjetno je prišel v Avstralijo v maju 1960. Najprej je živel v Sydneyu in nekaj časa tudi v Alburyu, kjer se je poročil z Avstralko. Zadnjih sedemnajst let pa je živel sam v Melbournu. Pogrebna maša za pokojnega Lenarta je bila 4. julija v naši cerkvi, nato smo ga pospremili na keilorsko pokopališče, kjer je bil pokopan v naše skupne grobove. Poleg žene je zapustil še sinova Lenarta in Paula.

Ob obisku ansambla Ekart na Elthamskem hribčku je Bog k sebi poklical **FRENKA ARNUŠA**. Nov dan, 10. julij, se je šele začel, ko mu je sredi

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

Fr. Tone Gorjup, O.F.M.,

Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,

Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03) 853 8118 in (03) 853 7787

Fax: (03) 853 6176

*Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home
11 – 15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101*

Tel. in Fax: (03) 853 1054

znancev in prijateljev odpovedalo srce. Pokojni Frenk se je rodil 22. novembra 1930 v Podvinicah pri Ptujju. Z zaročenko Emo Nemeč sta prišla v Avstralijo 1. maja 1959 in se 13. maja poročila v Bonegilli. V zakonu se jima je rodila hčerka Emilija. Rožni venec ob krsti pokojnega Frenka smo molili v sredo 13. julija zvečer v naši domači cerkvi; naslednji dan, 14. julija po pogrebni maši, je dobil zadnji dom na keilorskem pokopališču. Pokojni Frenk zapušča ženo Emo, hčerko Emilijo, tri sestre.

V zavetišču za umirajoče (Caritas Christi) v Kew je 23. julija spravljen z Bogom umrl **ALOJZ JEREB**, eden prvih oskrbovancev Doma matere Romane. Pokojni Alojz je bil rojen 7. julija 1917 v Spodnjih Vodalah pri Sevnici. V Avstralijo je prišel leta 1949 in večino svojega časa preživel v Sydneyu, zadnja tri leta pa v Melbournu. Dokler mu je zdravje to dopuščalo, je vsak dan prihajal k jutranji maši v našo cerkev. Po pogrebni maši v naši cerkvi 28. julija smo ga pokopali na Keilorju.

V ponedeljek 25. julija je za posledicami možganske kapi v Preston Hospital-u, kjer ga je še obiskal duhovnik, umrl **FRANE SANKOVIČ**. Rojen je bil 11. novembra 1913 v Žejanah (Munc) v hrvaški Istri. V Avstralijo je prišel z ladjo Neptunia v oktobru 1960. Leta 1966 (8.jan) se je poročil z Antonijo Mavrič. V zakonu se jima je rodila hčerka Anita. Rožni venec ob krsti pokojnega smo molili 28. julija zvečer v naši cerkvi. Naslednji dan, v petek smo ga po pogrebni maši ob desetih pospremili na keilorsko pokopališče.

Na obisku v domovini je 4. avgusta v Zagorju ob Savi zadet od srčne kapi umrl **MATEVŽ BRGLEZ**. Tam je bil tudi rojen 8. junija 1941. S svojo družino je živel v Noble Parku. Svoj grob je dobil v domačem Zagorju.



Naši
dobrodošli
gostje:
koroški
pevski
zbor
"Jakob
Petelin -
Gallus"

Dne 6. avgusta je v bolnici (Cardinia Hospital) v Geelongu pripravljena na srečanje z Bogom umrla IVANA BERGINC r. Cuder. Rojena je bila 9. maja 1906 v Siveriču v Dalmaciji, kjer je delal njen oče v rudniku. Ko je dopolnila devet mesecev se je oče ponesrečil v rovu in z mamo sta se vrnila nazaj v Bovec. Med prvo svetovno vojno so se umaknili na Koroško, po drugi pa v Italijo (1947-58) in naprej v Avstralijo. Za pokojno mamo Ivano žaluje devet otrok ter vnuki in pravnuki. Pogrebna maša zanjo je bila v sredo 10. avgusta popoldne v cerkvi sv. Tomaža, Norlane, rožni venec pa večer pred tem v isti cerkvi. Zdaj počiva na starem pokopališču v Geelongu.

V nedeljo zvečer, 14. avgusta, sta dva neznanca ustrelila SHAWNA LAZARJA na njegovem domu na Olivebank Rd., Ferntree Gully. Pogrebna maša za pokojnega Shawsna je bila v ponedeljek 22. avgusta v St. John the Baptist Church. Pokopan pa je na keilorskem pokopališču v grob, kjer že počivata njegova brata Ken in Steven. Zena Nikki, otroka šestletna hčerka Brooke in sin Jacob ter starša Ivan in Marie žalujejo za njim.

Na nedeljo 21. avgusta je v 83. letu starosti v Privatnem domu ostarelih v Ardeerju umrl JOŽEF VOGRINČIČ. Smrt ga ni presenetila, saj je redno prejemal zakramente. Doma je bil iz Krašč pri Pertočah v Prekmurju. Tam se je tudi poročil leta 1938. Z ženo Ano r. Magyar in otroci Marijo, Jožefo, Jožefom in Anico so prišli v Avstralijo leta 1957. Zadnje tedne sta skupaj z ženo živela v domu ostarelih. Rožni venec ob krsti pokojnega smo imeli

v sredo 24. avgusta zvečer v naši cerkvi, pogrebno mašo pa naslednji dan ob enajstih popoldne. Zdaj počiva na keilorskem pokopališču poleg zeta Janeza in njegovega brata Vilija Janič.

Po daljši bolezni je 27. avgusta v Mercy Hospitalu, kjer je prejela tudi zakrament svetega maziljenja, za rakom umrla FRANCES MLINAR r. Ječ. Rojena je bila 1. avgusta 1936 v Starem gradu pri Krškem. V Avstralijo je prišla 12. julija 1966 in se mesec dni zatem poročila s Stanetom Mlinarjem. V zakonu so se jima rodile hčerke Sue, Julie in Sonya. Pogrebna maša za pokojno Frances je bila 1. avgusta v naši slovenski cerkvi, rožni venec ob krsti pa večer pred tem. Zdaj počiva na keilorskem pokopališču.

Ti pokojni so tiha pridiga vsem nam, ki nas lahko uči živeti. Odšli so domov, vrnili so se k tistemu, ki jih ima resnično rad. Molimo zanje, da bodo lahko v polnosti uživali nebeško srečo.

Kar hitro bo prišel mesec november in obisk grobov. Lahko ste opazili, da dela na naših skupnih grobovih v Keilorju počasi napredujejo. Okvirji obeh grobišč so na novo postavljeni in oba dela sta prekrita s tanko betonsko ploščo. Preko te je položeno lomljeno ploščato kamenje. Na grobovih bodo postavljene marmorne plošče s podatki pokojnih. Ob vsaki bo tudi prostor za svečo in cvetje. Upamo, da bo vse to urejeno do molitev, ki jih imamo navadno prvo nedeljo v novembru.

Na žegnanju, ki smo ga imeli v nedeljo 3.

Julija, se nas je zbralo kar lepo število. Bog povrni vsem, ki ste pripomogli k temu, da je praznovanje, tako v cerkvi kot v dvorani, lepo potekalo. Hvala vam za vaše darove v kuverticah za vzdrževanje našega središča. Doslej ste jih vrnili 231 s skupno vsoto darov \$ 4,483.30).

Mladi so v času šolskih počitnic 12. junija odšli na izlet v Wilsons Promontory, najbolj južni del Avstralije, če seveda izvezemo otok Tasmanijo, ki je tudi del naše celine.

Dan pred praznikom Marijinega vnebovzvetja je bila v katedrali sv. Patrika **maša narodov**. Letos so se v molitveni uri pred mašo s pesmijo in molitvijo predstavile nekatere skupnosti. V procesiji z narodnimi nošami, banderi in šopkom cvetja smo vstopili v katedralo. Tako kot doma na božjih poteh smo pred oltarjem zapeli pesem **Lepa si, lepa si roža Marija**, Francka Anžin pa je prebrala še posvetilno molitev slovenskega naroda Mariji.

Zvečer na veliki šmaren smo praznovali še v naši cerkvi. Po maši smo posvetili našo skupnost Mariji in še zapeli litanije Matere božje.

Ob obisku p. Bazilija v domovini smo dobili pomoč za drugo nedeljo v mesecu, ko imamo navadno štiri maše. Takrat je maševal poljski

franciškan p. Andrej Granc. Že leta 1973 je imel v naši cerkvi ponovitev nove maše. Potrudil se je in maševal slovensko.

V naši sredi pa smo imeli tudi Janeza Oberstarja. Že pri maši narodov v katedrali nam je pomagal pri petju. Nedeljo zatem pa je maševal pri deseti maši. Janez je duhovnik ljubljanske škofije, zadnje dve leti pa vodi mednarodno semenišče v Pulji na Hrvaškem. Med letnimi počitnicami v Evropi so ga povabili v Avstralijo, kjer je vodil misijone na različnih župnijah s skupnostmi neokatehumenov.

Kosilo za upokojence je bilo v teh mesecih dobro obiskano. Gotovo imajo za to največ zaslug naše gospodije z Društvom sv. Eme, ki vselej poskrbijo za to, da je hrana okusno pripravljena in da se starejši dobro počutijo.

Še precej stvari bi bilo potrebno omeniti, pa o tem drugič. Tako boste kaj več lahko brali o obiskih Toneta Kuntnerja, Toneta Gogale, zbora Gallusa in Ekarta prihodnjic. Tudi o praznovanju očetovskega dne, o obisku p. Tomaža in praznovanju 70 letnice p. Bazilija prihodnjic.

Vse najboljše p. Baziliju, ki je 29. avgusta praznoval svoj sedemdeseti rojstni dan, tokrat doma v Sloveniji. Naj ga Bog še naprej podpira s svojim blagoslovom!

P. TONE



ZAHVALA ROJAKOM

Kakor ste me pristrčno sprejeli, tako se Vam pristrčno zahvaljujem za nepozabna srečanja na svojem literarnem popotovanju po Avstraliji.

Zahvalo izrekam najprej Slovensko - avstralskemu literarnemu umetniškemu krožku (SALUK) za pripravo literarnega popotovanja, organizacijo in pomoč, vsakemu članu posebej, zlasti pa še pesniku Jožetu Žoharju.

Hvala za vse prijaznosti in skrbi Ani in štefanu Šernek, Bertu Pribcu, p. Tonetu Gorjupu, Elici Rizmal, Ivanki škof, Marjanu Peršiču, Mari Mericki, štefki in Tonetu Resnik in vsem za gostoljubnosti na domovih, v društvih in verskih središčih.

Posebno se zahvaljujem tistim društvom in posameznikom, ki so z odprtimi srci izražali ljubezen, ponos in zvestobo naši samostojni Sloveniji in so tako pritrjevali moji ljubezni, ponosu in zvestobi, kakor sem jih z odprtim srcem izpovedoval s svojo poezijo.

VSEM pristrčna zahvala in vesel pozdrav z najboljšimi željami tudi v imenu svoje žene Sonje.

Tone Kuntner
Ljubljana



IZPOD TRIGLAVA

DR. LOJZE PETERLE je sredi septembra pisмено javil predsedniku vlade dr. Janezu Dernovšku, da s prvim oktobrom odstopa kot minister za zunanje zadeve in kot član vlade. "To sem dolžan storiti zaradi zvestobe lastnim moralnim političnim načelom in zvestobe stranki, ki jo vodim," je poudaril. Razložil je, kaj je privedlo do odstopa. Dr. Dernovšek je namreč pri volitvah kandidata za mesto predsednika Državnega zbora, ki ga je 5. septembra nepričakovano izpraznil mag. Herman Rigelnik, enostavno pozabil na koalicijo. Izvoljen je bil (še le v tretjem poskusu) Jožef Školč iz Dernovškove stranke bivših komunistov. "Vaša odločitev in izbira partnerja vam prinaša resda večji monopol na ključnih oblastnih mestih, a vodi Slovenijo (...) dobesedno k nevarnostim novega blokovanja in politično destabilizira slovenski politični prostor," pravi dalje Peterle v odstopnem pismu.

Ali bo stranka Slovenskih krščanskih demokratov kljub Peterletovemu odstopu ostala v vladni koaliciji, danes še ni gotovo. Dr. Peterle je za svoj odstop prejel veliko čestitk in mnogi so mnenja, da bi moral ta korak storiti že prej, čim je videl prve znake dvojne igre vladnih partnerjev. A mož-poštenjak je upal, da je tudi pri drugih skrb za domovino pred prestižem stranke. S koalicijo je tvegala izgubo marsikaterega člana svoje stranke, končno pa le uvidel, da partnerjem ne gre za sredinsko politiko, ampak da zasedejo vsak izpraznjeni stolček s svojim kandidatom.

Zanimivo bo, kako se bodo razmere razvile. Dr. Dernovšek je sicer izjavil, da lahko vlada nemoteno deluje tudi brez Slovenskih krščanskih demokratov. Peterle pa je mnenja, da je Dernovškova stranka

močno navezana na preteklost in sama ne bi mogla prinašati dobrih točk v Evropi.

STOLETNIKO mestne električne razsvetljave praznuje letos - ne Ljubljana, tudi ne Maribor, ampak Škofja Loka. Ta je bila torej takrat - vsaj z ozirom na to - najnaprednejše mesto v Kranjski deželi.

Prvo mesto z električno razsvetljavo je bil London, Škofja Loka pa je sledila komaj dvanajst let za njim. Dogodek so kaj slovesno praznovali, saj je iz Ljubljane privozil v Škofjo Loko za to priliko celo poseben vlak.

TRADICIONALNO SREČANJE izseljencev in zamejcev na Sv. Višarjah je letos v avgustu potekalo v znamenju mladih. Največ jih je prišlo iz Pariza. V soboto popoldne smo se zbrali v farni dvorani v Žabnicah, kjer je imel eno predavanj bivši Avstalec p. Ciril Božič. Naslednji dan, 7. avgusta, pa je na vrhu pri svetišču sledilo še dvoje predavanj. Zbrali smo se v hiši, ki jo je za Slovence kupil izseljenski duhovnik Vinko Žakelj. (Še ni izplačana ter so darovi zanjo zelo dobrodošli!) V svetišču smo srečanje zaključili s sveto mašo, ki jo je ob somaševanju zbranih duhovnikov daroval pomožni škof Alojzij Uran.

Srečanje treh Slovenij - matične, zamejske in zdomske - je tudi letos doseglo svoj namen: povezovati Slovence v skrbi za ohranjanje in utrjevanje narodne zavesti in pripadnosti Cerkvi.

NADŠKOFA DR. ŠUŠTARJA je 23. avgusta obiskala delegacija Rdečega križa Slovenije ter mu izročila najvišje priznanje ter ustanove pri nas - listino o častnem članstvu. S tem so izrazili hvaležnost organizacije za vso skrb in prizadevanja, ki jih nadškof kaže do bolnih, onemoglih, socialno ogroženih in drugih v potrebi. Nadškof je ob zahvali izrazil upanje, da bo sodelovanje med cerkvenimi dobredelnimi ustanovami in Rdečim križem tudi vnaprej uspešno in v korist vsem, ki so v tiski.

V ZAHODNI EVROPI je davčna stopnja med 36 in 38 odstotki, v Sloveniji pa doseže kar rekordnih 48 odstotkov. Za tako visoke davke je kriva vsekakor še ne dorečena davčna reforma in seveda hud apetit mlade države. Viri javnih davkov so dohodnine (plače, honorarji, pokojnine, prodaja nepremičnin ipd.), prometni davek, carinske dajatve, prispevki za pokojninsko in zdravstveno zavarovanje. - Obenem pa je znano, da so šle in še gredo milijarde ljudskega denarja v tuje banke in na

GLAS SLOVENIJE

AVSTRALSKI SLOVENSKI NEODVISNI ČASNIK
PRVI IN EDINI 14-DNEVNIK V AVSTRALJI

Redno prinaša politične, gospodarske, kulturne in druge vesti in zanimivosti iz Slovenije, iz diplomatsko konzularnih predstavništev ter iz slovenske skupnosti

SAMO \$ 4.00 MESEČNO - letna naročnina \$ 50.00

PODPRITE NAŠ SLOVENSKI TISK

Naročilnice s priloženim čekom poslati na:

GLAS SLOVENIJE - uredništvo

2 / 15 Allandale Rd. Boronia, Victoria 3155

zasebna imena tovarišev, ki so znali izrabi medrazvojno stanje mlade države v svojo osebno korist. Kdaj jim bo oblast stopila na prste? Čas bi že bil - saj je denar ukraden državljanom, ki omagujejo pod težo davkov.

"OSEM POGREBOV, en krst, poroke nobene..." se glasi zadnja statistika za župnijo Breginj, kjer pastiruje župnik Alfonz Močnik. Čas po zadnji vojni je župnijo izpraznil, še bolj zredčil jo je potres v letu 1976. Po potresu so rušili stare hiše in postavljali montažne na najbolj rodovito polje, danes pa je še teh veliko praznih, saj montažni domovi sami po sebi pomenijo prehodni bivalni prostor. Župnija Breginj šteje danes komaj 350 duš, v sosednji župniji Sedlo, ki jo soupravlja breginjski župnik, jih je pa 230. Še slabše je v vikariatu Logje, kjer je med 70 prebivalci komaj nekaj fantov in deklet, večina ljudi pa starih. K osnovnošolskemu verouku v Breginju hodi 25 otrok, v Sedlu pa 17. Mladinskih veroučnih srečanj ni.

Pravijo, da je takih slovenskih fara še več, zlasti na Primorskem. - Ob tem razmišljam o naših slovenskih verskih središčih v Avstraliji, katerim nekateri tako zagrenjeno prerokujejo skorajšnjo smrt. Manj vzroka imamo za obup kot breginjska župnija. Le delajmo, dokler se da in so tu ljudje - ostalo pa prepustimo Bogu in njegovi previdnosti, ki se v svojih darovih ne da prekositi.

ZASEDANJE Svetovnega slovenskega kongresa je bilo 23. junija letos na Dunaju - namenoma izven Slovenije, da ne bi bil kakor koli pod drugimi vplivi. Res je morda prav zato dobil Kongres odličnega novega predsednika v osebi **dr. Jožeta Bernika**, poveljnega izseljenca v Chicagu, ki pa kar precej časa letno preživlja v Sloveniji. Vsekakor je zmagal z večino volilnih glasov - v Ljubljani verjetno ne bi. Prepričan sem, da bo pod novim predsednikom dejavnost Kongresa znova zaživela in našla kljub negativni kritiki (kot je Berta Pribca v Glasu Slovenije) dovolj plodna tla za novi razcvet v prid slovenskemu narodu doma in po svetu.

NA ROJSTNI HIŠI pokojnega prof. dr. **FRANCA KSAVERIJA LUKMANA** v Lokah pri Sv. Juriju ob Taboru so odkrili spominsko ploščo. Mož je bil rojen leta 1880, postal duhovnik ter doktor filozofije in teologije, redni profesor na ljubljanski teološki fakulteti ter v letih 1926 in 1927 rektor ljubljanske univerze. Ob odkritju plošče je akademik dr. Franc Bernik poudaril enega največjih Lukmanovih dosežkov: njegovo delo za Slovenski biografski leksikon.

Za pomoč in nasvet za zmerno ceno

**KOBAL & ASSOCIATES
SOLICITORS & ATTORNEYS**

Dorothy Kobal B.Com L.L.B.

81 Spring Ave,
(P.O. Box KL 806) Kings Langley 2147
(T) (02) 838 0334 (Fax) (02) 674 4583

Conveyancing, Wills & Probate, Small
Business, Litigation and General Advice.

KAKOR Kočevski rog dne 26. junija, so imele na nedeljo 31. julija tudi Teharje pri Celju svoj spominski dan povojnih žrtev stalinistične revolucije. Z mariborskim škofom Krambergerjem in nekaj duhovniki je somaševal na prostem pri bližnji Sv. Ani tudi urednik MISLI. Sledila je procesija do križa na kraju, kjer je stalo leta 1945 zloglasno taborišče. Tam smo nadaljevali molitve in razvil se je občuten kulturno-spominski spored.

101 ROJSTNI DAN je letos v Solkanu slavila Emilija Kancut in vsa župnija se je z njo veselila visokega življenjskega jubileja. Je mati osmih otrok in že več desetletij vdova, ki je dolgo vrsto let opravljala službo zvonarke. Lani je padla in si zlomila kolk, a zdravljenje je bilo tako uspešno, da še zdaj redno prihaja vsaki dan k maši.

■ /Konec članka s strani 201/

J. Pučnik: Slovenska manjšina na Koroškem ima veliko lastnih problemov. Dokler slovenska manjšina ne bo dosegla enotnosti v zastopanju svojih interesov, ji tudi slovenska vlada ne more pomagati. Slovenija ima sama zelo malo možnosti neposredno vplivati na Dunaj, kjer se odloča o slovenski manjšini. Te zadeve bo treba močneje obravnavati v evropskem okviru. Tam ima Slovenija kot samostojna država večje možnosti.

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 387 8488



Deset zapovedi srečne družine

MIHA ŽUŽEK
v letošnjih Šmarnicah

DR. DOMINIK MEGGLE je psihiater v pomorski bolnišnici v Cherbourgu in ima šest otrok. Z ženo se jima je posrečilo, da sta si ustvarila srečno družino. O tem piše mož zelo brane članke v časopise. Pred kratkim je izdal knjigo z naslovom: *Srečna družina? Šola ljubezni in šaljivosti.*

Takoj po izidu knjige so ga oblegali časnikarji in njega kot vso družino spraševali: Kaj ste zares srečni? Tako, res? Ali res vsi?...

V odgovor se je vseh osem družinskih članov široko zasmajalo. V daljšem pogovoru je zdravnik nanizal svojih deset zapovedi srečne družine.

1. zapoved: NE BOJTE SE NAPAČNIH KORAKOV. V življenju se jim ne da ogniti. Ko se otrok uči hoditi, nujno pada. Podobno je, ko se uči voziti kolo, brati in pisati, plavati... Neredko se iz napake več naučimo kot od uspeha. Napaka nas prisili, da premislimo svoje ravnanje in drugič poskušamo bolje.

2. zapoved: V SREČNI DRUŽINI SE MORAJO RAZVIJATI VSI ČLANI. Kdor čuti, da ga družina zavira pri njegovi rasti, začne mlatiti okrog sebe. Drugi imajo tega hitro dovolj in preveč, pa smo tam.

3. zapoved: ZAČETI JE TREBA Z LJUBEZNIJO DO SEBE. Kdor nima sebe rad, širi okrog sebe strup nezadovoljstva. Krivico dela Bogu, ki ga je ustvaril dobrega.

Družina je šola ljubezni, ki pa se začne pri sebi.

Ali ni Jezus naročil: Ljubi bližnjega kakor sebe? Vsakdo naj ve, s katerimi darovi ga je Bog obdaril. Kakor voznik skrbi, da je v vozilu dovolj goriva, tako naj vsakdo skrbi, da bo dovolj zadovoljen sam s seboj. Vsaj v bistvu, brez napak ni nikogar, vsi jih moramo odpravljati. Naše bitje je od Boga in je zato vsaj v osnovi dobro.

4. zapoved: V DRUŽINI SE MORAMO POVEZOVATI. Vsakdo lahko vsakogar s čim obdari. Ne gre predvsem za otipljive darove, tudi ne za vednost in znanje, pač pa za naklonjenost srca. Za naša veselja in stiske, ki si jih zaupamo. Kako naj starši usmerjamo otroke, če ne vemo, česa se vesele in česa se boje! Pozneje bodo na vaše presenečenje odgovorili: Nikogar nisem imel, nihče me ni razumel.

5. zapoved: OČE IN MATI NAJ SE NE DELATA ZA NADČLOVEKA. Seveda ne bosta vsega zaupala že malčku. Vedela bosta, koliko je kdo sposoben prenesti. Postopoma bosta otrokom odkrivala svojo resničnost, tudi svoje šibke strani. Če se pred njimi delata neznansko močna, jih bo vpričo vaju strah. Kmalu vaju bodo spregledali in če ne bosta priznavala svojih slabosti, bosta zapravila vse njihovo zaupanje.

Če se vama pripeti napaka, jo mirno priznajta. Po potrebi se tudi opravičita. To jim

bo mnogo bolj v spodbudo k resnicoljubnosti kakor vsa vajina narejena krepost.

A spet ne dovolita, da vaju otrok ponižuje, kakor se mu zdi! Včasih morata tudi odločno nastopiti, čeprav bo otrok ob tem kuhal mulo. Na dnu srca bo pa vedel: rada me imata, zato sta zahtevna.

6. zapoved: VSAKDO NAJ IMA PRAVICO DO NEKIH SKRIVNOSTI. Nikoli ni ljubezen nasilna, zato ne vlamlja, ampak čaka, da se vrata sama odpro.

7. zapoved: DRUŽINSKE SREČE NI BREZ NEKIH PRAVIL. Brez pravil je v družini en sam nered, ki nas dela živčne. V družini se ve, kdaj je treba vstati in kdaj počivati. kaj mora kdo delati, za seboj pospravljati. Kdaj je kosilo, kdaj večerja. Kdaj molimo, kdaj gremo v cerkev. Kdaj smo prosti. - Toda pravil naj ne bo preveč! Čim več jih bo, težje jih boste izvrševali.

In še nekaj: pravila se morajo spreminjati, kakor se spreminjajo in rastejo otroci.

8. zapoved: DRUŽINA MORA BITI ODPRTA NAVZVEN. Družina je družba v majhnem. Vzgaja ljudi, ki stopajo v družbo. Pripravlja jih na dobre sosedske odnose, na prijateljstvo in tovarišstvo, na skupno delo in odgovornost.

9. zapoved: DRUŽINA NAJ SE ZNA PREPIRATI. Čudno zveni, mar ne? Toda dr. Meggle trdi, da se boji družine, kjer nikoli ne pride do nesoglasja. To ni normalno; kjer je rast, tam nekaj zaostaja, drugje hiti naprej - pa je napetost tu. Družina je odlična šola za sprotno premagovanje takih napetosti, različnosti v pogledih, v osebnih mnenjih, do katerih ima vsak pravico.

10. zapoved: V SREČNI DRUŽINI NAJ BO DOMA ŠALA. Srečni člani gledajo na

življenje s sončne plati. Tudi težave so mnogo manjše, če jih sprejemamo s kančkom humorja.

Ob koncu pa se vprašajmo: Se je tudi sveta Družina ravnala po teh pravilih? O življenju v Nazaretu vemo iz svetega pisma za en sam dogodek, ko je dvanajstletni Jezus ostal v templju in sta ga Marija in Jožef zaskrbljeno iskala. Očitno sta oba počasneje zorela kakor Jezus. Bila sta pa Bogu vzorno vdana in se je težava zlahka prebrodila. V sveti Družini so nedvomno vedeli ne le za teh deset zapovedi, temveč tudi za mnoge druge - in pomembnejše. Eno pa je gotovo: Jezus je rasel v modrosti in starosti in priljubljenosti pri Bogu in pri ljudeh (Lk 2,52). Marija in Jožef sta njegovo vsestransko rast spoznavala in občudovala in ob njej tudi sama rasla v veri in ljubezni do Boga, ki je bil hkrati Marijin sin.



SVETI JOŽEF
naš čolnič
vesla,
MARIJA
nam zvezda je
sred' morja;

JEZUS
je z nami,
viharje miri:
varno v nebesa
se peljemo mi.



SVETA DRUŽINA ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (08) 346 9674 – Fax (08) 346 3487

V ADELAIDI me je zadnje čase precej ljudi vprašalo, kaj se je zgodilo, da tako dolgo ni mesečnika MISLI. To je znamenje, da naši ljudje le še ljubijo branje. Vsaj branje naših MISLI, ki so najstarejši slovenski list v Avstraliji in v marsikatero našo družino že dolgo prihajajo ter prinašajo domače branje in novice iz naših središč, pa tudi iz drugih koncev sveta. Čeravno nas je v Južni Avstraliji bolj malo ter je včasih kar težko pisati, naši rojaki najprej pogledajo, kaj pravijo novi "adelaidski odmevi". No, po treh mesecih počitnic bodo zdaj pričakovanja izpolnjena.

V juliju sta bila pri nas dva kulturna nastopa: Toneta Gogala in Toneta Kuntnerja. Pustila sta med nami mešane občutke. Vendar se ob takih obiskih sprašujem, zakaj ni med nami več zanimanja za take in podobne nastope. Odgovori si lahko vsak sam.

Zato pa je bilo v avgustu pravo pomladno doživetje, ko nas je obiskal celovški pevski zbor Jakob Petelin Gallus. Pod taktirko Jožeta Ropitza so nam prinesli obilico užitka, da si to mero Slovenec v tujini težko predstavlja - moraš ga doživeti. V soboto dne 27. avgusta so nastopili v prostorih tukajšnjega Slovenskega kluba, v našem verskem središču pa naslednji dan, v nedeljo, med mašo in po maši. Ob poslušanju je bilo marsikatero oko orošeno. Takšnih in podobnih obiskov si vsi iz srca želimo. Zato naj se tu še enkrat iz srca zahvalim koroškemu rojakom za toplino njih obiska in pesmi z besedami Ivana Cankarja: "Najvišje, kar more dati človek človeku je trenutek prave sreče. Sladek spomin je dragocen zaklad, ki nikoli ne usahne. Kadar je srce revno in plašno, se ozre nazaj in je bogato..." Hvala vam za trenutke sreče! V lepih spominih boste ostali med nami.

Na prvo nedeljo v septembru smo praznovali Dan očetov. Kot ponavadi so tudi tokrat naše

skrbne žene pripravile zakusko za vso zbrano srenjo, ki se je zbrala z obilico dobre volje. Saj naši možje to zaslužijo. Radi priskočijo na pomoč in dokaz za to je naše versko središče kakor tudi slovenski klub.

Seveda pa je ob vsem veselju in prijetnih skupnih trenutkih v našo naselbino posegla tudi neizogibna sopotnica - smrt. V torek 6. septembra zjutraj je zadela močna možganska kap rojaka MIRKA BERNIKA. V Royal Hospitalu so poskušali vse, vendar je bila poškodba prehuda. Ko sem ga še isti dan zvečer obiskal, je zelo težko govoril, dajal pa je znamenja z desno roko. V petek se je stanje izboljšalo, iz sobote na nedeljo pa je padel v nezavest ter se ni več prebudil. Okrepčan z zakramenti se je v nedeljo kmalu po polnoči preselil k svojemu sinu, ki je pred štiridesetimi leti umrl kot otrok kmalu potem, ko so Bernikovi prispeli v Avstralijo.

Pokojni Mirko se je rodil 10. novembra 1921 v vasi Ukanje, med reko Idrijo in Kanalskim kolovratom. Z Marijo se je poročil leta 1946 v Zapotoku. Zaradi težkih razmer sta se z ženo odločila za pot preko meje in v boljši svet. S sinkom Alojzijem sta v avgustu 1950 na ladji "Goa" prispela v Avstralijo. Iz Newcastlea sta odšla najprej v Queensland na sladkorno trstiko, kot je zahtevala pogodba. Po dveh letih pa sta prišla v Adelaide, kjer je Mirko začel delati v tovarni železnih cevi in sta si ustvarila prijeten dom. Žal sta v februarju 1953 izgubila sinka, dobila pa drugega, Pavla, ki je seveda zdaj že zdavnaj odrasel in poročen.

Pokojni Mirko je z ženo Marijo veliko sodeloval z našo skupnostjo in sta nam bila pripravljena pomagati kadar koli smo potrebovali pomoč. Pogrešali ga bomo. Mirko je rad povedal, da je nedelja njegov dan, ko pride k slovenski maši, da je maši pa v "njegovu" dvoranico na kozarček in prijateljski klepet. A kakor v cerkev, tako je rad zahajal tudi v slovenski klub, zlasti ob nedeljah popoldne. Vsem nam je pokojnik zgled, kako je treba odpuščati. Če bi mi vsi šli po njegovih stopinjah, bi bilo med nami lepše. Morda nam je prav v tem njegov odhod v resen opomin.

Mirkova priljubljenost se je pokazala že z obiski v bolnišnici, smrt pa je pripeljala še več ljudi k molitvi rožnega venca. Za pogrebno mašo v sredo 14. septembra je bila naša cerkev polna kot za božično polnočnico. Po zadušnici se je od pokojnika v imenu skupnosti poslovil dr. Stanislav Frank in lepo orisal njegovo življenjsko pot. Na grobu pa so mu naši pevci zapeli pesem pomladi, zelenja, življenja in smrti.

Ob Mirkovi smrti izrekamo ženi Mariji ter sinu Pavlu z družino iskreno sožalje. Naj počiva v božjem miru! Odšel je od nas, vendar bo ostal globoko v naših srcih. Radi se ga bomo spominjali v svojih molitvah.

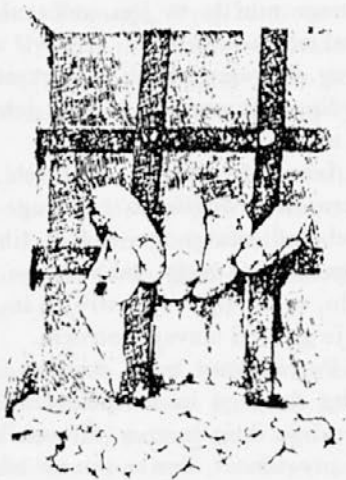
Radijska oddaja v priredbi verskega središča je vsako sredo zvečer ob 7.30 na valovih etnične radijske postaje 5 EBIFM.

Verouk za naše birmance se bo pričel po šolskih počitnicah v oktobru. Starši bodo obveščeni v cerkvi.

P. JANEZ

Jožko Kragelj

MOJE CELICE



DRUŽBA

DNE 17. februarja so se odprla vrata moje celice in v sobo so stopili trije jetniki s svojimi culami in paketi. Radovedno sem jih premeril od nog do glave. Vedel sem: eden izmed njih je tisti, ki bo poročal o tem, kar bomo govorili. Pozdravili smo se in se predstavili drug drugemu. Dva velikana in suhca: Janez Krek in Marijan Petrak, tretji, majhen atletski tip: Ivan Mozetič. Prvi Ljubljčan, drugi Celjan, tretji pa Primorec, znanec, doma iz Mirna - brat duhovnika Efrema Mozetiča. Vsaj temu bom lahko zaupal!

Celica, ki je bila določena za enega jetnika, je postala majhna, pretesna. Svojo ropotijo so zmetali na police in v kot ter začeli kaditi. Kmalu je bilo vse v dimu. Tudi temu sem se moral privaditi.

Dobili smo še eno slamnjačo in obe položili pod okno. Sedli smo. Vsak je začel pripovedovati svojo zgodbo. Najbolj zgovoren je bil Krek. Hitel je pripovedovati, da je bil v begunstvu, da so ga v Trstu prijeli na ulici, vrgli v avto in odpeljali v Ljubljano v

NA področju vzgoje ima Cerkev posebno vlogo. V luči izročila in koncilskega učiteljstva lahko pač rečemo, da ne gre samo za to, da se Cerkev zaupa versko-moralna vzgoja osebe, ampak da se ves vzgojni proces osebe uresničuje skupaj s Cerkvijo. Družina je poklicana, da opravlja svojo vzgojno nalogo v Cerkvi in tako sodeluje pri življenju in poslanstvu Cerkve. Cerkev želi vzgajati predvsem po družini, ki je za to usposobljena po zakramentu zakona s "stanovsko milostjo", ki jo zakrament posreduje, in po posebni "karizmi", ki je lastna celotni družinski skupnosti. Ne sme se tudi pozabiti, da je priprava na bodoče življenje zakoncev predvsem naloga družine.

Janez Pavel II. v "Pismu družinam"

NAŠE NABIRKE

TISKOVNI SKLAD PATRA BERNARDA ZA NAŠE "MISLI":

\$80.— Cvetko Falež; \$44.— Janika Rutherford; \$40.— Štefanija Smole. Julka Pavlič, Anton Dolinar, Anton Gržina, Yolanda Frank; \$36.— Anton Gros; \$30.— Frank Hribar, Anica Mukavec; \$20.— Jože Koder, Marija Fijan; \$18.— Jože Muc; \$15.— Zorko Abram; \$12.— Marija Krnel; \$10.— Aleksander Bole, Evgen Bizjak, Avguštin Glavnik, Derry Maddison, Joža Režek, Marija Velišček, Tine Kramar, Štefica Maglica, Florjan Vojska, Jože Turk, Danilo Gašperin, Sofia Krojs, Vinko Lavrič, Ivan Pišotek, Ivan Hanželič, L.& M. Klemen, Stanislav Mersel, Marija Magdalenič, Jelka Kariž, Marija Telič, Jože Konda, Frederick Nemeč, Marta Majer, Franc Mautner, Alojz Ašenberger, Mira Pintar, Peter Belec, Karel Knap, Ivanka Štavar, Mirko Cizerle; \$9.— Lojze Kmetič; \$8.— Anton Kruh; \$5.— Viljem Bauer, Lidija Čušin, Helena Hilla, Franc Kološa, Franc Krajnc, Ivan Mervar, Zofija Juryszcuk, Marija Urbas, Štefan Lutar, Franc Križman, Pavlina Božič, Lucy Robah, Jože Ficko; \$4.— Jelena Prekodravac; \$3.— Anton Pintar; \$2.— Dinko Zec, Yolanda Frank, Jože Nemanič.

ZA MISIJONE IN NAŠE
POSINOVLJENE MISIJONARJE:
\$500.— N.N.; \$300.—A.&A.; \$50.—
Slavka Poje (za lažne); \$20.— N. N.,

Anton Kristan (za lačne), Antonija Šabec; \$10.— Jože Čelhar (za lačne), Tinka Urh.

ZA LAČNE SIROTE MATERE TEREZIJE:

\$40.— Marija Telich, Alojzija Gosak; \$20.— Zinka Škraba, Frančiška Šajn, Anton in Marija Brne (namesto cvetja ob smrti gospe Frančiške Klun).

CERKVI SV. KRIŽA V BOŠTANJU:

\$100.— Jože Štemberger, Ivica Tabor.

VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!



SLOVENSKA CERKEV POD UMAZANO LEČO MEDIJEV

Kadarkoli slovenska Cerkev odločneje nastopi v javnosti, sproži plaz obtožb in zahtev po pojasnitvi. Njeni vidni predstavniki postanejo tarča medijske preiskave. To se je sicer dogajalo že prej, sedaj pa sredstva javnega obveščanja naravnost silijo Cerkev, naj govori in razjasni svoja stališča.

Zadnje čase smo opazili vrsto pogovorov, razgovorov in intervjujev prav v časopisih, ki so Cerkvi kaj malo naklonjeni. Odmevala sta zlasti intervju s psihologom in teologom dr. Antonom Trstenjakom in intervju s profesorjem ljubljanske teološke fakultete dr. Dragom Ocvirkom (Delo, 30. aprila). Vse kaže, da je novinarjem zelo pogodu "svojski" drobnogled dr. Trstenjaka. Prvi razgovor je objavil Slovenec (7. maja) in po nekaj dneh Nedeljski Dnevnik (15. maja). - (Dne 8. junija mu je z objavo intervjuja sledila tudi urednica avstralskega "Glasa Slovenije" - Op. ur. Misli.)

zapore. Povedal je tudi, da ga večkrat vržejo v samico, da ga še vedno zaslišujejo, tako da se je nehote izdal, kakšna je njegova naloga v zaporu.

Marijan Petrak je bil pravnik. Poročen, s tremi otroki. Obsodili so ga na osemnajst let ječe. Med vojno je bil v nemškem taborišču, od koder se je vrnil ves izčrpan - kost in koža. Dolžili so ga, da je imel v taborišču privilegiran položaj.

Bil je ves zaskrbljen, kako je z družino. Bal se je za ženo Ivico. Pripovedoval je o njej, da je lepa. Tudi njega kot mnoge druge poročene so duševno mučili s tem, da so jim lagali, kaj vse počenjajo njihove žene, te pa so nagovarjali, naj se ločijo. Može so jim prikazovali kot zločince, ki bodo strohneli v zaporu. Če je bila žena lepa, so ji svetovali, naj si izbere drugega, češ, mlada si, kaj boš imela od življenja? Ta razdvojenost in negotovost je mnoge mučila in jim uničevala živce. Dolgo časa so bili mnogi brez obiskov in ko so se prvič srečali z ženami, niso mogli verjeti drug drugemu, da so si še zvesti.

Spoznal sem, da je vsak jetnik imel svoj križev pot - poročeni in neporočeni.

Ivan Mozetič ni imel teh težav, ker je zaupal svoji ženi Bernardi. Mučile so ga druge skrbi. Kmet in trgovec ni mogel preboleti, da so ga zaradi tihotapstva in zato, ker je nekomu pomagal čez mejo, tako strogo obsodili. Pripovedoval je o svojem delu, o kmetijstvu, o strojih in mehanizaciji. Včasih se je raznežil in je govoril o svojih otrocih.

Postali smo nova družina. Počasi smo tipali po notranjosti drug drugega in se spoznavali. Dnevi in meseci v majhni celici povežejo duše in srca. Človek kar s težavo opozarja samega sebe na previdnost, ker se mu ne zdi verjetno, da bi v takih razmerah sotrpin postal Judež, ki se želi po hrbtih drugih skobacati na svobodo.

Prinesli so nam knjige. Vsi smo radi brali. Le Milan Barič, ki je 20. februarja povečal število članstva naše celice, ni bil preveč navdušen za knjige. Poznal sem ga iz smrtne celice. Kazen so mu znižali na dvajset let prisilnega dela. Zdaj sem bil v tej družbi sam, ki sem živel v negotovosti, ker mi uradno še niso povedali, da sem pomiloščen.

Meseca februarja sem prebral Detelovo knjigo Pegam in Lambergar, Hamsunov Blagoslov zemlje in Iljinovo Priroda in ljudje. Lepo je bilo v celici, ko smo sedeli vsak v svojem kotu in brali. Podnevi smo izkoristili čas za branje, zvečer pa za klepet. Z elektriko so štedili. Pozno so prižgali luči. Žarnica pa je bila šibka in je s svojo medlo svetlobo komaj razsvetljevala celico.

Nedelje so bile dolge in dolgočasne. Opoldne smo dobili golaž, in ker je bilo kosilo bolj izdatno, nam niso dajali večerje. Zato so bili nedeljski popoldnevi pusti. Paketi so bili revni. Kar smo dobili, smo si bratsko razdelili, tako da ob nedeljah nismo imeli skorjice kruha za večerjo. Vsi smo bili sestradani.

Neke nedelje popoldne, ko je bilo vse tiho in mirno, je Krek

opazil, da so v sosednji sobi ženske. Pritisnil je uho na steno in poslušal.

"Ženske!" je rekel in oči so se mu zasvetile.

Jaz se nisem maral takoj izdati. Molčal sem. Začel je trkati in na drugi strani se mu je oglasila Vera.

"Pet jih je!" je povedal. Torej se je tudi pri njih število povečalo. To je vzbudilo tudi v meni radovednost. Stopil sem k steni in oddal svoj signal. Na drugi strani je zaropotalo. Krek je pisano pogledal in razumel, da sem že prej imel stike s sosedami. Ker je sam trkal, se tudi jaz nisem bal vpričo njega. Če bo izdal, bom imel obrambo v rokah.

Vera je povedala, da so dobili "prirastek", kot smo imenovali nove člane, ki so prihajali v celico. Med temi je bilo mlado dekle Fanika Žvar, doma iz Leskovce pri Zidanem mostu. Hotela je zbežati čez mejo v Avstrijo in nato v Francijo. Prej so živeli več let v Franciji, kjer je oče delal. Vrnili so se domov. Dekle je spoznala, da bi s svojim znanjem več zaslužila v tujini, zato jo je na slepo ubrala proti Kamniškemu sedlu. Ujeli so jo in pripeljali v zapor.

Začeli so se zanimivi stiki med celicama. Življenje je postalo pestro in razgibano. Nekaj časa nismo imeli časopisa, zato so od sosed prihajale najvažnejše novice. Postal sem "telefonist".

Prišel je marec. Čakal sem, kdaj me bodo poklicali in kaj si bodo izmislili, da bi prikrili ta pogovor.

Dne 4. marca so me klicali na upravo. Štef je bil prijazen. Začel me je spraševati vsakdanje stvari; koliko nas je v celici, kaj delamo, kako se razumemo itd. Ukazal mi je, naj napišem svoje prve vtise o sostanovalcih. Sproščeno in brez zadrege sem napisal, odkod so doma, zakaj so bili obsojeni, skratka stvari, ki so jim bile že znane. Ko sem mu to oddal, sem mu rekel, da tega ne bom pisal, ker smo se dogovorili le za pogovore, ne pa za pisarjenje. Mislil si je svoje. Da bi prikril namen tega zaslišanja, mi je dal italijansko knjigo o dresuri psov in mi naročil, naj prevedem nekaj poglavij. S tem je našel vzrok, če me bo čez nekaj časa zopet klical. To je bilo eno izmed sredstev, s katerim so skušali pred drugimi jetniki zakrivati svoje vohunsko delo. Imel sem svoj načrt, da se s sostanovalci pogovorim in povem, kaj zahtevajo od mene.

Začel sem prevajati. Brez slovarja ni bilo lahko. Psa sem sicer imel, ko sem bil na svobodi, nisem pa imel časa, da bi se z njim ukvarjal in ga dresiral. Naučil sem ga le toliko, da je sedel in s tačicami "prosil" hrano. Tu pa je šlo za policijskega psa. Vedel sem, da ni nič nujnega, zato sem počasi prevajal. Vmes pa sem bral Jurčiča (Doktor Zober in Tugomer). Prebral sem tudi Macbetha, Ingoličevo Pod sončnim vzhodom in Thomasa Manna La legge, ki jo je imel s seboj Janez Krek.

Z domačimi sem imel le pismene stike. Obiska jim niso dovolili.

/Nadaljevanje prihodnjič/

Nosilci proticerkvene ideologije, ki se razglašajo za liberalce, ne morejo od sedanje države zahtevati, naj stopi Cerkvi na prste, češ da "se vmešava v politiko". Bilo bi tudi v nasprotju z njihovo spakedrano bahavostjo o svobodomiselnosti. Zato iščejo tiste, ki bi po Cerkvi udarili, preprosto v Cerkvi sami: duhovnike in teologe.

Novinarji se za intervju dobro pripravijo in operirajo celo z Zakonom cerkvenega prava v rokah. Intervjuvance prefinjeno sprašujejo o tem in onem v Cerkvi, kaj o škofih (tudi o pokojnih), o drugih predstojnikih in teologih. Zlahka opazimo, da so vprašani postavljeni v pravi križni ogenj. Človek se vpraša, zakaj toliko radovednosti, spraševanja in včasih prav indiskretnih vprašanj? Kaj hočejo doseči? Na dlani je, da gre tu za nekaj več kot zgolj za poklicno zanimanje in obveščanje. Gre za ideološko nadzorovanje Cerkve, za ideološki boj proti družbenemu vplivu Cerkve. Omajati hočejo pri ljudeh spoštovanje do Cerkve in zaupanje.

/Iz kanadske Božje besede/



Sovereign Hill, Vic. - Zlato iščejo...

SV. RAFAEL SYDNEY

Fr. Tomaž Menart, O. F. M.,
Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W., 2160)
Tel.: (02) 637 7147 Fax: (02) 682 7692

Slovenske sestre - frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

NAŠI POKOJNI

Dne 15. junija 1994 je v Concord bolnišnici v Sydneyu umrl JOŽE KUŠČER, sin Ivana in Marije r. Kramar. Rojen je bil 19. marca 1922 v Borjani pri Kobaridu v družini petih otrok, od katerih je bil Jože najstarejši. V Avstralijo je prišel leta 1950 in prva leta delal na železnici, potem pa vse do upokojitve pri sydneyanskem vodovodnem podjetju. Zadnja leta je živel v Katoombi. Pogrebno mašo smo imeli 20. junija v slovenski cerkvi sv. Rafaela, pokopan pa je bil na drugem delu slovenskega pokopališča v Rookwoodu. Pokojnik zapušča poleg sestre Drage Valenčič, ki živi v Concordu, še dva brata v Sloveniji, eden pa je umrl lansko leto v Argentini.

V soboto dne 18. junija je v Wollongongu umrl JANKO SATLER, rojen 6. avgusta 1932, Podlehnik v Halozah. V Avstralijo je prišel leta 1957. Sprva je bil zaposlen pri gradnji hidrocentrale v Snowy kot strojni inženir. Pogrebno mašo smo imeli 27. junija v naši cerkvi Vseh svetnikov v Figtree, nato je sledila upepelitev v Unanderri.

Dne 26. junija letos je v Arncliffe, NSW, končala življenjsko pot MARIJA ORAŽEM. Rojena je bila 14. aprila 1906 v Slavini pri Šempetru na Krasu (Pivka) kot najstarejša hčerka Jakoba in Marije r. Klemen v družini osmih otrok. V Avstralijo je pokojnica dospela s svojo družino k sinu Mariju leta 1966 v februarju. Mož Mario ji je umrl leta 1978 na obisku v Sloveniji in je bil pokopan v grob staršev v Sežani. Marija je umrla na svojem domu zadeta od kapi. Že pred dvajsetimi leti sta si z možem izbrala prostor na "Pine Grove Cemetery" Eastern Creek v Sydneyu, kjer bo čakala vstajenja. Pokojnica je bila zgledna krščanska žena in mati. Tudi med tednom je redno obiskovala sveto

mašo v krajevni cerkvi, dokler so ji to dopuščale moči. Pa tudi čez dan doma je veliko premolila za svojo družino in vse javne zadeve. Rada je tudi po svojih močeh prispevala v dobre namene, predvsem za lačne. - Tukaj med nami zapušča sina Marija in Borisa ter hčerko Lauro por. Tadijanovič - vsi vse iskreno zahvaljujejo vsem za izraze sožalja in za udeležbo pri pogrebu. Dalje zapušča štiri vnuke in eno vnukinjo, v Queenslandu pa nečaka Leona Klemena z družino. Od sester in bratov je živih še pet: v Italiji je Francka (87 let), v Sloveniji Terezija (85 let), Antonija (83 let) in najmlajši Jakob (72 let), v Kanadi pa živi brat Anton (81 let).

ALOJZ SLAVKO KODELA je umrl 27. junija v Domu onemoglih (Boddington Nursing Home) v Wentworth Falls, NSW. Rojen je bil v Celju 6. marca 1906. Žena Angela mu je umrla letos 8. februarja. Zapušča hčerko Elizabeth, sina Jožeta in Aleksa ter pet vnukov.

Dne 27. julija 1994 je za posledicami pljučnice v concordski bolnišnici umrl ANDREJ SODJA, rojen 25. novembra 1937 v Zabrežnici na Gorenjskem v družini Franca in Neže r. Komar. Leta 1969 se je z družino odselil v Avstralijo ter si v Croydon Parku ustvaril svoj dom. Po poklicu je bil krojač. Po pogrebni maši v naši slovenski cerkvi je bil pokopan na slovenskem pokopališču v Rookwoodu. Tu zapušča hčerko Andrejko poročeno z Jožetom Andrejaš, vnukinje Natalijo, Tanjo, Amando in vnuka Jakoba ter sina Vilka. V domovini pa so še bratje Franc, Tine in Janez ter sestri Nežka in Ivanka.

V četrtek 28. julija je v Merrylandsu tragično umrla IVANKA FILIPIČ r. Rejc. Rojena je bila 19. avgusta 1934 v Gornjih Novakih na Notranjskem in emigrirala v Avstralijo leta 1959. Kmalu nato se je poročila z Alojzom Filipičem, po rodu iz Breginja. Poročil ju je dr. Mikula v Watsons Bayu, NSW. Z možem sta redno prisostvovala slovenski maši že takrat, ko smo se ob nedeljah zbirali še v avstralskih cerkvah. Ko smo gradili lastno cerkev, je sodelovala pri gradnji s tem, da je rada skuhalo hrano za prostovoljne delavce. Ivanka je veliko trpela, morda ne toliko telesno kakor duševno. Pred dvema letoma je imela srčni infarkt ter bila od takrat priklenjena na dom, mož Alojz pa se je moral predčasno upokojiti, da je skrbel zanjo. Ker ni mogla več k sveti maši, je vsako nedeljo sledila maši na televiziji (ob šestih zjutraj na kanalu 6), na prve petke pa smo ji prinašali sveto obhajilo. Večkrat je tudi zaprosila za sveto maziljenje. - Pokojnica zapušča poleg moža še hčerki Danico (živi v Brisbanu) in Mary. V domovini pa je živih še šest njenih bratov, dva in ena sestra pa so že

pokojni. Pokojno Ivanko smo po pogrebni maši v naši cerkvi spremili na slovenske grobove rookwoodskega pokopališča.

MIRKO BALOH je umrl 15. avgusta na svojem domu v Canley Vale. Rojen je bil 14. aprila 1914 v Sedlu (Breginj). Poročen je bil z Ljubico Mikela, doma iz otoka Ugljan, torej dalmatinskega rodu. Pogrebna maša je bila opravljena v četrtek 18. avgusta v Cabramatti, zadnje počivališče pa je dobil med slovenskimi grobovi v Rookwoodu. Poleg žene zapušča tudi hčerko Renato in sina Friderika.

Dne 16. avgusta je smrt obiskala našo naselbino v New Castle, NSW: umrla je **LJUBICA PODGORELEC** rojena Gašparac dne 14. januarja 1925. Žal za kraj rojstva nisem mogel zvedeti. V Avstraliji je bila okrog 27 let. Pokojnica je rada prihajala k slovenski maši v Hamilton. Moža je izgubila že pred več leti, nekaj let pa je že bolehalo tudi sama. Pogrebna maša je bila v cerkvi Srca Jezusovega, Hamilton, grob pa je dobila na tamkajšnjem pokopališču Sandgate. Pokojna Ljubica zapušča hčerki Ano por. Strassberger in Mary por. McGuinness ter sina Antona.

Dne 19. avgusta je v Wollongongu izdihnil **ANDREJ VELIŠČEK**. Rojen je bil 3. marca 1920 v Zapotoku na Goriškem, sin Valentina in Marije r. Dernovšek. Kot mlad fant je moral služiti v italijanski vojski in bil vojni ujetnik v Afriki. Po vrnitvi se je zaposlil v Ljubljani pri železnici. Leta 1950 je preko italijanskih begunskih taborišč prišel v Avstralijo in se zaposlil v wollongongskih železarnah Port Kembla. Po pooblaščenju se je v odsotnosti poročil z Drago Špaleta, po rodu iz Zadra v Dalmaciji. - Pogrebna maša je bila v slovenski cerkvi v Figtree dne 23. avgusta, pokopan pa je bil na Lakeside pokopališču, Dapto.

Smrtni dan **KARLA ROLIHA** je 22. avgusta letos, kraj smrti pa Tanilba Bay, NSW (okolica Newcastle). Pokojnik je bil rojen 2. novembra 1916 v Novem mestu, eden od petih otrok v družini. Mati jim je umrla, ko je imel Karel šestnajst let. Po vojni je odšel v Avstrijo in se v Grazu poročil v Miniko. Leta 1949 sta emigrirala v Avstralijo in pričela v Greta Campu, kjer se je Karl zaposlil kot krojač. Kasneje sta šla v gostilniško stroko, živela petnajst let v Dubbo, NSW, zadnjih pet let pa v Tanilba Bayu. Pred leti sta bila zelo aktivna pri slovenskem društvu Tivoli v Newcastlu. Imela sta enega sina, ki pa se je pred devetnajstimi leti smrtno ponesrečil. Vzrok Karlove smrti je bila bolezen raka. Poleg žene Minike zapušča tudi brata, ki živi v Charlestownu, pokojnikova sestra pa je v Kostanjevici na Dolenjskem.

KARLO RENKO je umrl 24. avgusta 1994 v

Wollongongu. Rojen je bil 5. maja 1923 v Hotični. V Avstralijo je prišel leta 1955 in se najprej zaposlil pri gradnji hidrocentrale v Snowy, zadnjih 35 let pa vztrajal pri BHP. Zapušča ženo Pavlo r. Mezgec in šest sinov - Roberta, Alberta, Riharda, Alfreda, Adriana ter Franka.

Kot zadnje naj omenim **EMO ZOREC** r. Družina, ki je zaključila zemsko življenje dne 31. avgusta v Sacred Heart Hospice za umirajoče, sydneyjski okraj Darlinghurst. Rojena je bila 11. aprila 1924, Brezovica na Primorskem. V Avstralijo je prišla v oktobru 1955. Leta 1963 se je v Paddingtonu poročila z Mirkom Zorcem, po rodu s Ptuja. Poleg njega zapušča tudi sina Adriana. Pokojnica je bila blagega značaja, skrbna žena in mati. Komaj en mesec pred smrtjo so ugotovili levkemijo. Sveto mazljenje in sveto popotnico je prejela v bolnišnici sv. Vincencija, v hospicu za umirajoče pa nato pogumno prenašala trpljenje in vdano čakala smrt. Pogrebna maša je bila v ponedeljek 5. septembra v cerkvi sv. Frančiška v Paddingtonu, kjer se je pred leti poročila. Vstajenja bo čakalo njeno truplo med slovenskimi grobovi pokopališča Rookwood.

Tokrat je res dolga vrsta pokojnih. Vsem naj podeli vsi Zveličar svoj mir, sorodnikom pa izrekamo iskreno sožalje!

KRSTI - Anthony Butera, Casula, NSW. Oče Saverio, mati Mayda r. Korva. Botrovala sta Peter in Emma Muraci. - Sv. Rafael, Merrylands, 18. junija 1994.

Aleksander Charles Cinconze, Doonside, NSW. Oče Carmelo, mati Suzana r. Gomboc. Botra sta bila Nick in Grace Agnelo. - Sv. Rafael, Merrylands, 14. avgusta 1994.

Brenton Robert Condor, Old Guildford, NSW. Oče Robert Frank, mati Viktorija Sonia r. Jamšek. Botra sta bila Robert in Sylvia Šuber. - Sv. Rafael, Merrylands, med nedeljsko mašo 11. septembra 1994.

Malčkom, staršem in botrom iskrene čestitke!

POROKE - Tom Kavadas, Canterbury, NSW, sin Gregorja in Nitze r. Lekaki, in **Angela Mikel**, Campsie, NSW, hčerka pokojnega Stanka in Angele r. Fink, rojena v Sydneyu, krščena v Merrylandsu. Priči sta bila Maria Ladikos in Bernadette Geagea. - Sv. Rafael, Merrylands, med poročno mašo v nedeljo 8. maja 1994.

Štefan Zadravec, Granville, NSW, sin Štefana in Helene r. Kojek, rojen v Sydneyu, krščen v Paddingtonu, in **Tracy Lee Guthrie**, Merrylands, NSW, hčerka Gordona in Diane r. Phillips. Priči

sta bila Emil Zdravec in Kerrie Guthrie. - Sv. Rafael, Merrylands, 18. junija 1994.

Robert Jože Kociper, Merrylands, NSW, sin Antona in Elizabete r. Colig, rojen v Sydneyu in krščen pri nas v Merrylandsu, in **Paula Elena Buenaventura**, Merrylands, NSW, rojena v Argentini, krščena v Cabramatti (Sydney), hčerka Carlota in Alicie r. Tarantini. Priči sta bila John Koutsogiannis in Paula Bueno. - Sv. Rafael, Merrylands, med poročno mašo 9. julija 1994.

Darko Klemenic, Lane Cove, NSW, sin Ivana in Slavice r. Maršič, rojen v Novem mestu ter krščen v Kamanju (Hrvaška) in **Rosemary Darinka Škraban**, Villawood, NSW, rojena v Sydneyu, krščena v Merrylandsu, hčerka Johna in Ane r. Leščanec. Priči sta bila Anthony Woods in Karin Žižek. - Sv. Rafael, Merrylands, med poročno mašo 6. avgusta 1994.

Clem Robert Scott, Barrack Heights, NSW, sin Klemena in Joane r. Bung, rojen v Caringbah, NSW, in **Vanessa Antonia Marinič**, Windang, NSW, hčerka Janeza in Bernarde r. Baša, rojena v Port Kembla, krščena v Villa Maria kapeli (stolna župnija, Wollongong). Priči sta bila Benjamin Howe in Tania Novak. - Slovenska cerkev Vseh svetnikov, Figtree, 6. avgusta 1994.

Vsem parom naše čestitke in naj ponesejo v zakon obilico božjega blagoslova!

NEWCASTLE je na vrsti za slovensko mašo v nedeljo 30. oktobra. Zbrali se bomo kot navadno v cerkvi Srca Jezusovega, Hunter Street, Hamilton, ob šestih zvečer. Po maši se srečamo v dvorani na domači pogovor ob zakuski. - Hvaležni smo predsedniku tamkajšnjega kluba "Tivoli", gospodu Klopčiču, ki skrbi za obveščanje, odkar vas radio 2EA-SBS ne doseže.

FIGTREE-WOLLONGONG ima slovensko službo božjo vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu, torej 9. in 23. oktobra in sicer ob peti uri popoldne. V oktobru pa bo sveta maša s pobožnostjo sv. rožnega venca tudi vse srede ob sedmih zvečer. Lepo vabljeni. Razlog za našo molitev preberite v odstavku za Canberro, saj velja za nas vse.

CANBERRA pride na vrsto vsako tretjo nedeljo v mesecu, torej 16. oktobra in 20. novembra. Čas slovenske maše je skozi vse leto ob šestih zvečer. Povabite k maši tudi druge rojake, ki morda ne vedo zanjo. Predvsem pa seveda sami redno prihajajte. Razlogov, zakaj naj bi molili, prav gotovo ne manjka. Mesec oktober je še posebej določen za molitev rožnega venca. Marija v Fatimi

je zlasti to molitev priporočila za rešenje sveta. Ko z žalostjo opazujemo razkristjanjeno človeško družbo, ki počenja dan na dan zločine in vseh vrst hudobije ter goji dolgotrajna sovražstva in maščevalnosti, smo kot kristjani dolžni, da z molitvijo postavimo protiutež. Z vestnim izpolnjevanjem božjih zapovedi in vsakdanjih dolžnosti zadoščujmo Bogu in ga prosimo, naj prizanese grešnemu svetu in spreobrne grešnike.

Naj še omenim, da je sveta maša v cerkvi sv. Petra in Pavla, Wisdom Street, Garran, ACT.

ZLATA OBALA bo spet na vrsti za sveto mašo v soboto 29. oktobra ob 7.30 zvečer. Zbiramo se v cerkvi Srca Jezusovega, Fairway Drive, Merimac. Povabite tiste, ki ne bodo brali tega oznanila. Tudi naše službe božje so sredstvo, s katerim utrjujemo našo skupnost na Zlati obali. Od vas je odvisno, kako dolgo bo ta skupnost obstajala. Zato bodimo njeni graditelji, povezujemo se med seboj v iskrenem prijateljstvu in imejmo zlasti čuteče srce za naše bolnike, osamljene in zapuščene.

BRISBANE bo imel obisk slovenskega duhovnika na nedeljo 30. oktobra. Sveta maša kot navadno v Marijini cerkvi v South Brisbane, vogal Peel in Merivale Sts. Pričetek ob 11.30 dopoldne. Da bo naše bogoslužno srečanje čim bolj prisrčno, pridite vsi. Organista Stanka Sivca naprošam, da s pevkami in pevci pripravi mašni pevski spored.

Naj k temu oznanilu dodam še SPOMIN POKOJNIH na "Planinki". Po dogovoru s predsednikom g. Stankom Hericem bo na slovenskem gričku na Cornubiji na nedeljo 30. oktobra ob treh popoldan sveta maša za pokojne v društveni dvorani, nato pa gremo v sprevedu h kapelici, kjer se bomo v molitvi spomnili pokojnih, zlasti tistih, ki so v tem letu odšli od nas. Vabljeni!

ZAKRAMENT SVETE BIRME bo podelil našim otrokom krajevni škof Beda Heather v nedeljo 16. oktobra pri maši ob 9.30 dopoldne. Molimo za naše birmance, da bi ostali zvesti svojim obljubam. Obenem pa je ta prilika tudi izziv nam vsem, da se iskreno vprašamo, kakšno vlogo v našem življenju igrajo Sveti Duh in njegovi darovi?!

SVETA MAŠA NA POKOPALIŠČU - Letos je na vrsti za sveto mašo prvi del našega pokopališča v Rookwoodu. To bo v nedeljo 6. novembra ob deseti uri dopoldne. Ta dan bo sveta maša v Merrylandsu samo ob osmih zjutraj. - V kolikor bo končana kapelica na novem delu, bo po maši blagoslov te kapelice in bogoslužje božje besede. Več o tem pa boste brali v oktobrski številki.

MARIJA ROMA po naših družinah v oktobru. Če želite, da obišče tudi vašo družino, napišite svoje ime na seznam v veži cerkve. S tem povabite Marijo na svoj dom, kjer jo boste s svojimi prijatelji prosili za blagoslov vaši družini, naši skupnosti, Avstraliji in rodni domovini Sloveniji.

"VEČER NA MORJU" - Naša mladinska skupina pod vodstvom Judite Bavčar je za konec

oktobra organizirala vožnjo po sydneyskem zalivu. To bo v soboto 29. oktobra. Zbirališče in vstop na ladjo je pri "Fish Markets" ob 7.45 zvečer. V ceno 25 dolarjev je vključen prigrizek (Finger food), kozarec šampanjca in zabavni program med štiriurno vožnjo po zalivu. - Za nadaljne informacije in prigrizitve pokličite Judito na telefonu 601 7689, ali pa Johna Kern na številki 558 8392.

P. VALERIJAN



KDOR pogleda gornjo sliko, bo sklepal, da predstavlja slabo urejeno skladišče. Kup kartonskih zabojev, pa skladiščar nekje v ozadju, ki se komaj vidi iz nakopičene zaloge. V resnici je ta "skladiščar" rojak dr. JANEZ ARNEŽ, ki je po vojni prišel v ZDA, študiral in napisal več knjig, ki so izšle kot STUDIA SLOVENICA.

Dr. Arnež je pa tudi neutrudljiv zbiratelj. STUDIA SLOVENICA danes ni le knjižna zbirka, ampak Raziskovalni institut (Research Institute), ki naj bi se posebej posvetil študiju našega begunstva in po njem izseljenstva. Zbral naj bi s tem v zvezi tiskano gradivo in arhive, fotografije, umetnostno galerijo, muzej... Je nepridobitna ustanova kulturnega in znanstvenega pomena zlasti za slovenske katoličane. Ta vloga je še posebej dragocena v sedanjem času, ko se z muko rojeva revizija polpretekle zgodovine, doslej pisane zgolj iz komunističnega vidika.

Institut STUDIA SLOVENICA je dobil na razpolago nekaj sob v novoodprtih prostorih Škofovih zavodov, Ljubljana-Šentvid. Samo za namestitev dosedanjega zbranega gradiva bo potrebno okrog 3500 metrov tekočih polic. Čim bodo omare gotove, bo imel dr. Arnež dela čez glavo.

Dokaz, da tudi doslej ni lenaril, je gradivo, ki ga je mož že zbral po Evropi in obeh Amerikah. Ve pa, da je še dosti tega po begunskih izseljenjskih družinah, ki bo s smrtjo staršev šlo v pozabo ali bo celo uničeno. Še je čas, da rešimo to našo dediščino.

Kot sodelavec dr. Arneža naprošam stare begunce med avstralskimi Slovenci: če hranite kaj iz taborišč, pa naj bo tiskovin, slik ali predmetov, pošljite na upravo MISLI, pa bom z veseljem poslal dalje za dr. Arnežovo študijsko zbirko. Ne pustite, da bi bilo kar koli tega po vaši smrti izgubljeno!

- Urednik

Z VSEH VETROV

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. je 10. in 11. septembra uresničil željo hrvaškega naroda in ob 900-letnici zagrebške nadškofije obiskal Zagreb. Edinost, mir, sprava, razumevanje, odpuščanje so besede, ki so oblikovale temeljno sporočilo svetega očeta državnemu zboru Republike Hrvaške, članom hrvaškega Sabora in vsemu hrvaškemu ljudstvu doma in po svetu. "V teh krajih, ki so danes v tako veliki preizkušnji, mora vera spet postati tista moč, ki zedinja in prinaša dobre sadove - kot Sava, ki izvira v Sloveniji, teče skozi vašo domovino, potem ob hrvaški in bosanskohercegovski meji, v Srbiji pa se izliva v Donavo..." je papež vzel podoba iz narave ter z njo vabil k strpnosti, miru in sožitju narodov.

Med pozdravi v različnih jezikih ob koncu maše je bil tudi slovenski: "Vsem navzočim slovenske narodnosti izrekam pristrčno dobrodošlico, z željo, da bi bili v svoji deželi ustvarjalci razvoja, utemeljenega na pristnih človekovih vrednotah."

Papež je obžaloval, da je moral svoj obisk Sarajeva zaradi srbskih groženj in nevarnosti za množico, ki bi se zbrala okrog njega, prestaviti na kasnejši čas.

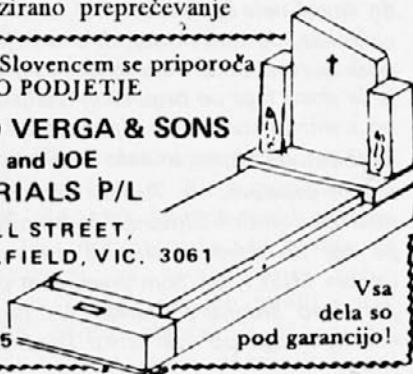
CLINTON, ameriški predsednik, je letos v juniju obiskal papeža Janeza Pavla II. Po uradnih pozdravih sta se okrog štirideset minut zasebno pogovarjala. Kot je poročal Vatikan, sta največ pozornosti posvetila vprašanju splava. Papež je izrekel zelo kritične pripombe k ameriškemu osnutku predloga za jesensko zborovanje v Kairu o prebivalstvu in napredku v svetu. Ameriška administracija je namreč predlagala, naj ves svet sprejme organizirano preprečevanje

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095



Vsa
dela so
pod garancijo!

rojstev in tudi splav. Janez Pavel II. je ameriškega predsednika z vso resnostjo opozoril, da so Združene ameriške države dolžne braniti etične vrednote, zato naj - vsemu svetu v zgled - spoštujejo življenje, tudi življenje še nerojenih in naj ne dovolijo splava.

TUDI MATI TEREZIJA je spravila ameriškega predsednika Clintona v zadrego. Bila je povabljen v Washington ob državnem dnevu molitve za mir. Slovesnosti se je udeležil tudi Clinton s svojo ženo. Triinosemdeset let stara krhka redovnica, ki jo pozna ves svet, je s svojo preprosto, a jasno in odločno besedo pretresla predsednika in vse navzoče, ki jih je bilo okrog tri tisoč. Takole je povedala: "...Združene države Amerike so veljale včasih za velikodušne in zavzete za dobro človeške družbe, danes pa jih označuje predvsem sebičnost. Največji dokaz za njihovo sebičnost je pa splav. Če mirno sprejmemo, da mati lahko umori svojega otroka, kako moremo reči drugim ljudem, naj se med seboj ne pobijajo?... Katerakoli država, ki z zakonom dovoljuje splav, ne vodi svojega naroda k ljubezni, ampak k uporabi nasilja za doseg svojih želja." Po teh njenih besedah so skoraj vsi navzoči vstali in ji ploskali, kar se pri takih zborovanjih ne dogaja pogosto. Predsednik Clinton se je samo presedel na svojem sedežu in prosil je za kozarec vode. Tudi njegovi najbližji so ostali tiho in niso ploskali.

Mati Terezija pa je še nadaljevala ne da bi dvignila glas: "Veliko ljudi je zaskrbljenih za otroke v Afriki, ki umirajo od lakote. Druge skrbi nasilje, ki se širi v tej veliki deželi, ki so Združene države. Vse to je prav in dobro. Vendar pogosto isti ljudje ne kažejo nobenega vznemirjenja ob morjenju lastnih otrok, ki jih zavestno in svobodno pokončujejo njihove lastne matere. Dandanes je splav najhujši nasprotnik miru, ki zavaja ljudi v zaslepljenost... Življenje je silno krhko in uničevati ga postaja tako vsakdanje, tako cinično, tako lahko. Čemu naj bi ljudje in države povelečevale življenje, če pa se je splavljanje tako razpaslo? Čemu bi se zgražali nad pobijanjem v Bosni, če se pa učinkovito in brez televizijskih kamer pokončava toliko nerojenih otrok?..."

"EUROSTAT" se imenuje statistični urad Evropske zveze. Nedavno je objavil poročilo, da v tej skupnosti evropskih držav občutno narašča število ločitev in tudi zunajzakonskih rojstev, zmanjšuje pa se število zakonov in rojstev v zakonskih skupnostih. V šestnajstih državah Evropske zveze je kar dvajset odstotkov otrok

rojenih zunaj zakonske skupnosti. Največ se ljudje še poročajo na Portugalskem in v Veliki Britaniji, a v Veliki Britaniji je obenem tudi največ ločitev.

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. je ob 50- obletnici znane "Varšavske vstaje" proti nemškemu okupatorjem rojakom poslal posebno poslanico. Izrazil pa je to priložnost, da je od evropske skupnosti zahteval enake pravice za vse evropske države in narode. Poudaril je: če res želi Evropa postati "domovina vseh domovin", mora evropska skupnost pokazati spoštovanje do pravic vseh držav. Če se to ne bo zgodilo, ne bo mogoče govoriti o mirnem sožitju v Evropi.

"**RESNIČNA LJUBEZEN POČAKA**" je naslov kampanji, ki se je pričela po vsej Ameriki. Njeni začetniki so baptisti, a podprlo jo je že 26 krščanskih združenj, tudi katoličani. Doslej je že 211.000 mladih državljanov ZDA pisno potrdilo, da se hočejo zavzeti za spolno vzdržnost pred zakonom. Njihovo delegacijo je sprejel tudi Bill Clinton v Beli hiši. - Morda bo pa le uspelo zaustaviti val nemorale, ki mladini dovoljuje vse in je iz poroke napravila zgolj formalnost, ki nič ne pomeni.

O slični kampanji sem bral, da se je pričela tudi v Evropi, kjer se je nedavno preko pet tisoč mladih

parov obvezalo, da želijo nedolžni skleniti zakonsko zvezo. Zdržnost je lepa čednost, četudi zadnje čase komaj kaj slišiš ali bereš o njej. Kvečjemu prezir in posmeh. In vendar je veliko vredna za bodočnost človeštva, ki bo brez smisla za žrtve propadlo.

NEDAVNO zahtevo evropskega parlamenta v Strasbourgu, naj bodo izenačene pravice istospolnih partnerjev z zakonskimi pari mešanega spola, je Cerkev obsodila kot "strašno odločitev in kaj žalostni primer" modernega časa brez morale, ki mora človeštvu slej ko prej pustiti hude posledice. Je navadna klofuta normalnim zakonskim parom, kakor tudi proslavljanju leta družine. Vatikansko poluradno glasilo "L'Osservatore Romano" je pri tem izjavilo, da homoseksualnost ne spada k človekovim pravicam.

MATI PRINCESE DIANE, žene angleškega prestolonaslednika Charlesa, Frances Shand-Kydd, je bila sprejeta v katoliško Cerkev. Obred je bil med dnevnim bogoslužjem v župnijski cerkvi v Morarju. Prej je konvertitinja spadala v škotsko episkopalno Cerkev. Razumljivo je njen prestop v katoliško Cerkev po Angliji raznel govornice, da bi utegnila postati katoličanka tudi princesa Diana. In seveda: kakšne posledice bi to pomenilo za angleški dvor...

HD HYUNDAI
MOTOR COMPANY

V.F.L

PANELCARE P/L

ACN 007 152 503

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,
DANDENONG, 3175

Ph: 793 1477 Fax: 793 1450



COLONIAL MUTUAL



- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
- *BODY JIGGING SYSTEM FOR ALL MAKES
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE



A.H. Frank Kampuš - 560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.



KOTIČEK

NAŠIH MLADIH

SPET v Galeriji mladih predstavljamo sydneyško dekle. To je **MARIJA TEREZIJA KONDA** – po domače jo kličemo Mici. Je druga od štirih otrok med nami dobro znane in spoštovane Kondove družine. Oče Toni je po rodu iz Lokvice v Beli krajini, mama Anica r. Redek pa je iz okolice Trebnjega na Dolenjskem. Mici je bila rojena v Sydneyu leta 1960. Krst je prejela v Paddingtonu po rokah pokojnega p. Bernarda Ambrožiča. Prvo obhajilo je prejela s sošolkami farne šole v Concordu, birmo pa v Koprivnici, ko je bila z mamo na obisku v Sloveniji. Po končani osnovni šoli je štiri leta obiskovala dekliško srednjo šolo Rosebank College v Five Dock, zadnji dve leti pa na St. Scholastica College, Glebe. Vsa leta šolanja je hodila tudi k pouku slovenščine ter maturirala tudi iz slovenskega jezika v Bankstownu. Nato se je vpisala na univerzo in izbrala tehnologijo. Leta 1983 je prejela diplomu kot "Bachelor of Applied Science", Bio-Medical smer. Že eno leto pred tem je bila zaposlena kot patologistka v Prince of Wales bolnišnici v Randwicku. Pozneje je sprejela isto delo v Prince Alfred bolnišnici v Camperdownu.

Leta 1989 pa najdemo Mici zopet na univerzi: začela je študirati pravo in ga letos z odličnimi uspehi



SPOMLADI VSE SE VESELI

SPOMLADI VSE SE VESELI,
KO VSAKA PTIČKA ŽVRGOLI.
MOJE SRCE JE ŽALOSTNO,
KER MORAM VZET' SLOVO.

OJ, SREČNO, SREČNO HIŠICA,
KJER TEKLA MI JE ZIBELKA,
OJ, KOL'KOKRAT SEM SLADKO SPAL,
ZDAJ BOM SLOVO JEMAL.

OJ, VI PRELJUBA MOJA MAT',
KOL'KRAT STE MOGLI ZAME VSTAT',
BI MORAL ZDAJ ZA VAS SKRBET',
PA MORAM ITI V SVET.

OJ, SREČNO, BRATJE IN SESTRÉ,
PODAJTE SVOJE MI ROKÉ,
PODAJTE SVOJE MI ROKÉ,
NE JOKAJTE ZA ME!

/Narodna/



tudi srečno končala.: v aprilu je graduirala ter pričela z izpopolnjevanjem v pravni stroki. Potem se bo odločila, v katero smer pravnega poklica se bo podala.

Mici je bila že petkrat na obisku v domovini staršev. Lepo sproščeno in pravilno, pa tudi rada govori slovensko. Poleg študija in dela se rada smuča: čim ima nekaj prostih dni, že jo privabijo avstralske alpe s svojim snegom.

Kondovi so najprej živeli v Petershamu, nato so kupili hišo v North Strathfieldu, kjer so vsi štirje otroci preživeli večino svoje mladosti. Res sta se starša preselila v Orchardhills, a skoraj vsak konec tedna se vsi člani družine zberejo na domače kosilo in domač pomenek v stari domek, na katerega jih veže toliko spominov. Tako so kar redno spet s starši Martin, Mici, Marko z ženo Kathy in Andrej z ženo Olgo. Tudi prijatelji se radi pridružijo k njihovi gostoljubni družbi. Tako mi je z veseljem povedala Mici, ko mi je dajala gornje podatke.

Mici želimo še mnogo lepi uspehov v življenju, vsej Kondovi družini pa, da bi vedno ostali tako lepo povezani med seboj!

O B V E S T I L O

Veleposlaništva Republike Slovenije:

V oktobru bomo nudili konzularne usluge Slovincem na področju Melbournea in Sydneya na sledeča datuma.

MELBOURNE - v ponedeljek dne 10. oktobra 1994. Od devete do dvanajste ure dopoldne v pisarni SNS v verskem središču v Kew in od pol tretje (2.30) do pol šeste (5.30) ure popoldne v prostorih Slovenskega društva "Jadran", Diggers Rest.

SYDNEY - v torek dne 11. oktobra 1994. Od devete do dvanajste ure dopoldne v slovenskem verskem središču v Merrylands in od pol tretje (2.30) do pol šeste (5.30) ure popoldne v prostorih Slovenskega društva Sydney.

Prosimo vse Slovence, ki želijo konzularno uslugo, da predhodno pokličejo Veleposlaništvo ter se dogovorijo za točno uro sestanka.

Veleposlaništvo RS v Canberri ima vsak delovni dan uradne ure od desetih do ene ure popoldne. V tem času lahko dobite vse potrebne konzularne informacije, osebno ali telefonično. S tem se bomo tudi lahko izognili napačnim tolmačenjem nekaterih konzularnih vprašanj.

Naše veleposlaništvo uraduje na naslovu:
ADVANCE BANK CENTRE - Level 6,
60 Marcus Clarke Street, CANBERRA CITY.

Številka telefona je (06) 243 4830.

Številka faksimila pa je (06) 243 4827.

Pisma in drugo pošto pa pošiljajte na naš poštni predal: EMBASSY OF SLOVENIA,
P. O. Box 284, Civic Square,
Canberra, A.C.T. 2608

ALJAŽ GOSNAR, odpravnik poslov



CORIO, VIC. - Zahvalil bi se rad vsem, ki ste našo mamo IVANO BERGINC spremili na njeni zadnji poti. Zlasti pa zahvala pevskemu zboru, ki je mami zapel v slovo. Vedno jo je razvedrilo, kadar je slišala slovensko pesem, pa tudi sama je rada zapela, doma in v cerkvi.

Mama je veliko pretrpela v življenju. Lahko si predstavljate mamo s številno družino v vojnih letih in mamo-begunko v taborišču ter v skrbeh, kam se bo mogoče izseliti. In ko je leta 1948 v taborišču Bagnoliju pri Neaplju umrl mož in naš oče Karlo, je bila mama sama za vse. Med devetimi otroki je bila najmlajša hčerka stara komaj eno leto, najstarejša pa enaindvajset. Na srečo je vsaj ta mogla emigrirati: leta 1951 je odšla v Avstralijo, kjer se je poročila. Leta 1955 je uspela sponzorirati dva

Misli, avg.-sept. 1994

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

starejša brata, po treh letih pa sva jaz in zet Marko končno dobila dovoljenje za prihod mame in ostalih članov družine.

Tudi v Avstraliji mami ni bilo poslano s cvetjem, najmanj v začetku, ko so bili otroci še majhni. A do gotove mere drži pregovor: "Majhni otroci - majhne skrbi, veliki otroci - velike skrbi!" Mama je živela in se starala z nami, pa z nami skrbela do zadnjega. Preizkušana z boleznijo je le dočakala lepo starost 88 let, zapustila je devet živih otrok, 24 vnukov in 14 pravnukov, skupno torej kar 47 potomcev, ki se je bodo vedno z veseljem spominjali. Pa tudi geelongški rojaki jo bodo gotovo ohranili v lepem spominu. Dasi zadnji čas ni hodila več v družbo, je bila članica Slovenskega društva Ivan Cankar prav vsa leta do smrti.

Z Bogom, draga mama in hvala za vse! Počivaj v božjem miru pod avstralsko grudo! - Sin Karlo v imenu vseh mami najbližjih.

TOWNSVILLE, QLD. - Moram vam sporočiti novice iz našega kraja, žal ne vesele: kar o treh smrti v kratkem času.

Dne 7. junija 1994 je zaključil svoje zemsko potovanje moj mož JANEZ ROGL, dolgoletni



Igralska družina Merrylands

razpisuje

N A T E Č A J

za originalno dramsko delo - skeč, komedijo ali kaj podobnega. Vsebina dela naj bi bila iz avstralsko-slovenskega življenja (lahko v stilu "Wogs out of Work"). Pisano naj bo v slovenščini ali v slovensko-angleški mešanici, kakor jo največ slišimo po naših družinah v Avstraliji. Najboljši dve deli bosta nagrajeni s spodbujevalno nagrado sto ter petdeset dolarjev.

Prijavi se lahko vsak, še posebno pa vabimo mlajšo generacijo. Najboljša dela bomo skušali vpriporiti.

Rokopise pošljite do 31. decembra 1994 na naslov: IGRALSKA DRUŽINA MERRYLANDS

P.O. BOX 280, MERRYLANDS 2160 NSW

Ivan Koželj, predsednik

naročnik in bralec Misli. Rojen je bil 23. avgusta 1912, Sešče, Sv. Pavel pri Preboldu. V četrtek 9. junija smo ga spremili iz naše Marijine cerkve na Belgian Gardens Cemetery, Townsville. Pogrebne obrede je opravil Fr. Hillary Turner, O.F.M. Pokojnik mi je bil dober mož. V Avstralijo sva prišla iz Avstrije leta 1951. Iz taborišča Bonegilla sva bila poslana v Queensland ter ustanovila lastni dom v kraju Townsville. Poleg mene zapuščata tudi tri že odrasle sinove.

Lansko leto 4. avgusta pa je v Cairnsu, Qld., umrl VALENTIN ROGL, zadet od srčne kapi. Rojen je bil 23. septembra 1938 v Preboldu. V Avstralijo je prišel leta 1959 in živel sprva tukaj v našem kraju, potem pa se je preselil v Cairns. Bil je poročen in poleg žene Marije r. McBryde, avstralskega rodu, zapuščata sina in dve hčerki, vsi že odrasli. Za pogreb je bil prepeljan v Townsville, kjer je pogrebne molitve na Belgian Gardens pokopališču opravil Fr. Nev Green, P.P.

V naši bolnišnici (General Hospital) pa je dokončal svojo življenjsko pot ANTON STARIHA, ki je bil rojen 16. januarja 1916, Osojnik. Iz cerkve sv. Jožefa smo ga spremili na isto pokopališče kot prejšnja dva. Pogrebne molitve v cerkvi in na pokopališču je opravil Fr. David Lancini. Pokojnik je prišel v Avstralijo iz Nemčije leta 1948 ter od leta 1950 živel in delal v Mt. Isa. Po upokojitvi se je pred štirimi leti z ženo Marijo preselil v Townsville.

Vsi trije pokojni naj počivajo v božjem miru. In naj jim bo lahka avstralska zemlja!

Za konec pa prosim uredništvo in upravo Misli,

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 808 4159

Izdela va umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta MURRAY in FRANK BERIC

Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena stanovanja, kopalni oazen, sončna terasa, pralnica, TV, ventilatorji, zajtrk po želji . . .

Samo par minut hoje do plaže in središča mesta.

Vprašajte za ostale informacije!

2965-2967 Gold Coast Highway
(ali pa P. O. Box 691)
SURFERS PARADISE, QLD. 4217
Telefon: (075) 398 759

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

GIOVANNI VERGA MEMORIALS
Pty. Ltd. Inc.

VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.

85-87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.

Tel. 359 5509, po urah na domu 478 4474

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

naj ne ustavijo lista, ki je doslej prihajal na ime pokojnega moža. Namesto moževega napišite moje ime, naslov pa je isti.

Prisrčne pozdrave! - Marina Rogl

MILDURA, Vic. - "Slišali smo ptičke pet', ki poj' o tak' lepu, le k' teri drug' bi nek' to bil"... v naši daljni Milduri, kot Koroški slovenski pevski zbor "Jakob Petelin - Gallus" iz Celovca.

Želim se zahvaliti gospodu Cvetku Faležu za njegov trud ob organiziranju turneje tega izrednega pevskega zbora naših zamejskih rojakov. Kako nepopisno lepi glasovi, ki so nam pričarali čudoviti večer!

Čeprav nas je le peščica Slovencev v Milduri, je bila udeležba koncerta številna, saj so se na povabilo odzvali mnogi drugih narodnosti. Vsi so bili enako prijetno presenečeni.

Mislím, da v Milduri ni nikogar več, ki bi ne vedel, kje in kaj je Slovenija. Država se je komaj rodila in bo normalno vzelo nekaj let, da bo to znano vsemu svetu. Vsak posamezen Slovenec pa tudi lahko po svoje prispeva; sicer to menda vsi že dolgo delamo.

Kadar se strese oblak toče na kogarkoli rojakov, se podzavestno postavim v obrambo in hočem vedeti za vzrok in slišati celotno zgodbo. Do pred nedavnim nisem poznala Cvetka Faleža iz Canberre, vendar sem imela občutek, da je mož vreden zaupanja in spoštovanja. Že večkrat sem brala njegove članke in nato poslušala, ko je bil žrtev močnega obsojanja. In vendar so bili njegovi članki napisani zelo preudarno in strokovno, zato sem ga zaradi njegove razgledanosti in poštenosti lahko le spoštovala. Zdelo se mi je celo, da mu po pogumnosti in odkritosti ni para v Avstraliji.

Upal se je na primer povprašati takratnega zunanjega ministra Ruplja o njegovi vlogi pri uničenju prve demokratske vlade in Demosa - in to v času, ko so mu drugi še slepo ploskali. Gospod Rupel njegovih demokratskih vprašanj ni prenesel in se jim je izmaknil.

Z javnim pismom je odgovoril Trstenjaku, ko je v intervjuju obsojal pokojnega škofa Rožmana na

podlagi plehkkih enostranskih informacij.

V Sloveniji sem v Cankarjevem domu sama slišala, da se celo socialistični zgodovinarji zavedajo, da se o domobranstvu in partizanstvu ne da razpravljati v kontekstu celotne Slovenije in zadevo posploševati, ker so bile razmere v tistih strašnih bratomornih časih na Dolenjskem, na Notranjskem ali v Ljubljani drugačne kakor na Gorenjskem in vse drugačne kakor na Primorskem ali Štajerskem. Le cilj vodstva revolucije, ki je izzvala samoobrambo, je bil en sam: napraviti iz Slovenije komunistično deželo. Najdejo pa se še vedno ljudje, ki se čutijo poklicani, da dodajo svoj pljunek na oskrunjeno ime pokojnega škofa ter še eno brco njegovemu grobu - da bi se maščevali tisti "krivični" plati, ki je trpela in bila tlačena dolgega pol stoletja.

Zadnja ploha se je usula na Cvetka Faleža pred kratkim, ko je na Svetovnem slovenskem kongresu na Dunaju nastopal kot predsednik Narodnega sveta ACT - Canberra in kot pooblaščen zastopnik predsednika Avstralske slovenske konference. Obenem mnogi tudi pozabljamo, da je bil g. Falež izvoljeni predstavnik Avstralije pri Izseljenski matici. Iz poročila sem zvedela, da je g. Faležu bilo pri kongresu zaupano vodstvo Komisije za dokumente, ki je sprejela resolucijo o pravicah Slovencev brez državljanstva, resolucijo o zaščiti Slovenije pred vstopom v Evropo in resolucijo o zaščiti slovenskih meja. Kot član katoliške izseljenske organizacije "Slovenija v svetu" pa se je udeležil tudi njenega prvega tabora.

Kakšna pomembna poglavja ob perečih problemih! Zaupam g. Faležu, da nas je dobro zastopal in se mu zahvaljujem za njegov trud, osebno žrtev (potoval je na svoje stroške) in zasluge. Močno odklanjam vsako politično manipulacijo - hujskanje posameznikov ob zboru Slovenskega kongresa na Dunaju proti Cvetku Faležu. Zgražam se, da se upa kdo še naprej vmešavati in razdirati slovensko izseljensko skupnost v Avstraliji ter celo v času demokratske prenovne Slovenije s tem zavirati razvoj.



Manufacturer of
Premium Quality
Smallgoods

Melbournskim
Slovenecem
se priporoča

SMALLGOODS

209-215 St. George's Rd.
North Fitzroy, Vic. 3068

Tel.: 481 1777
Facsimile: 482 5411

**Nudimo prvovrstne kranjske klobase,
sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne odlične mesne izdelke.
Hitra in brezplačna dostava.
Obrnite se na nas:
naše mesno podjetje nadaljuje tradicijo
vam vsem znanega dolgoletnega podjetja
JOHN HOJNIK**

Gospod Falež, kaj ste poleg gornjih zaslug še naredili, da se vas nekateri tako "šenirajo"? Prišel je čas resnice in priznanja, saj brez teh vrlin ne more biti iskrene sprave.

Z iskrenimi slovenskimi pozdravi in najboljšimi željami - **Jožica Gerden**

MERRYLANDS, NSW - Poled pokojnih, ki sem jih v nenavadno dolgi vrsti objavil v sydneyjski kroniki, moram tu omeniti še tri, ki niso umrli v NSW: Dne 6. junija 1994 je v Perthu, W.A., umrl **MARIO BENUŽEC** v starosti 41 let. Rojen je bil v Podgradu pri Ilirski Bistrici. Pogreb je opravil tamkajšnji hrvaški duhovnik 10. junija, pokopan pa je bil na glavnem mestnem pokopališču. Pokojnik je bil nečak Alojza Kreseviča, ki živi v Adelaidi. Zapušča pa tudi očeta in brata, dočim mu je mama umrla pred štirimi leti.

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A F D A

Tel: 724 5408

17 Rowley Parade Fairfield 2165

Fax: 728 2253

Sydneyjskim Slovenecem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

Dne 2. julija 1994 je na svojem domu v Maleny, Qld., nenadoma umrl RUDOLF ŠTAVAR. Rojen je bil 15. aprila 1934 v Zagorju pri Pivki, v Avstralijo pa je prišel v januarju 1954 na ladji "Toscana". Leta 1956 se je poročil z Ivanka Tomšič, po rodu iz Bača, župnija Knežak. Rudolf je bil zaposlen pri raznih delih širom Avstralije, zadnjih trideset let pa kot kuhar v glavni bolnišnici v Brisbane. Leta 1988 se je upokojil. Z ženo sta se preselila v Maleny in si tam znova zgradila hišo. Do odhoda iz Brisbane je bil aktivni član društva "Planinka" in bil splošno priljubljen. To je pokazala tudi številna udeležba rojakov in znancev pri pogrebni maši v cerkvi Karmelske Matere božje v Coorparoo, kakor tudi pokop na Mt. Gravatt pokopališču, kjer je dobil zadnji domek na zemlji. Rudolf zapušča poleg žene Ivanke sinova Rudija in Marka ter njuni družini, v Prestranku blizu Postojne sestro Anico, v Icelandu pa brata Franca.

O pokojnem bivšem Sydneyčanu ALOJZU JEREBU pa berite poročilo iz Melbourne, kjer je nedavno umrl.

Vsem trem želimo večni mir! - P. Valerijan

MALENY, QLD. - Ob nenadomestljivi izgubi našega skrbnega moža, očeta in dedeka RUDOLFA ŠTAVARJA se iskreno zahvaljujemo vsem prijateljem in znancem, ki so se udeležili maše zadušnice za pokoj njegove duše, ga v tako velikem številu spremili na zadnji poti, mu darovali čudovito cvetje, nam žalujočim pa izrazili ustno ali pisмено sožalje ter nam bili v teh težkih dneh v oporo in pomoč. Bog povrni za vse! - Žalujoča žena Ivanka Štavar in sinova z družinama



"Ali je bilo na vaš oglas, da iščete nočnega čuvaja, že kaj odziva?"

"Ja, že trikrat so nam ponóbi vlomili v hišo."

"Ženske prenesejo več bolečin kot moški."

"Ste vi zdravnik?"

"Ne, ampak čevljar."

PA SPET NEKAJ UVOŽENEGA IZ REPUBLIKE SLOVENIJE

+ *Ljudstvo vam je omogočilo vse, kar ste mu obljubljali.*

+ *Želi mi konec, ker poznam njegov začetek.*

+ *Vsi pisatelji sveta: o čem molčite?!*

+ *Viš kombinacija: legalizirana revščina in ilegalni milijonarji.*

+ *Naši milijonarji živijo tukaj, denar pa hranijo tam. Proletarci pa odhajajo tja, denar pa hranijo tu.*

+ *Najprej si človek v senci, potem človek s senco, naposled pa le še senca človeka.*

+ *Vrhovi so lahko zelo nizki.*

+ *Kako pogrešam prvovrstne v prvih vrstah!*

+ *V medicini merijo pritisk z aparatom. Država je šla dalje: z aparatom ga zna tudi povečati.*

+ *Skozi vsak zid je mogel, tako majhno glavo je imel.*



REŠITEV Križanke zadnjih Misli:

Vodoravno: 1. toga; 4. očak; 8. moka; 9. svaril; 11. nikoli; 13. ara; 14. in; 16. oh; 17. etil; 18. kolo; 20. galeba; 23. en; 25. sir; 26. etik; 27. nagaja; 30. bogati; 34. nebo; 38. Edo; 39. iz; 40. enajst; 42. laso; 44. Zora; 45. to; 46. ar; 47. kri; 49. očaral; 52. iznova; 54. erar; 55. voda; 56. ukaz. — Navpično: 1. tok; 2. oko; 3. galebi; 4. ovalen; 5. čar; 6. arak; 7. ki; 8. Miha; 10. lilija; 11. noga; 12. itak; 15. nora; 19. osa; 21. le; 22. Etna; 24. na; 28. grba; 29. podari; 30. bela; 31. gos; 32. ti; 33. izziva; 34. Nero; 35. enaček; 36. oj; 37. stol; 41. star; 43. apno (po pomoti, moralo bi biti okno!); 48. rod; 50. ara; 51. raz; 53. zv(ezek).

Rešitev so poslali: Ivan Podlesnik, Lidija Čušin, Jože Grilj, Francka Anžin, Ivanka Študent, Vinko Butala. Žreb je izbral Lidijo Čušin.

Za novo Križanko boste pa morali po dolgem času potrpeti do prihodnje številke, ker je tokrat zmanjka-lo zanje prostora.

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM



TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 328 3999

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

HOJA ZA KRISTUSOM – Knjižica je v obliki molitvenika in obsega nesmrtna spisa Tomaža Kempčana. Cena 5 dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Prva izdaja je pošla, druga je na poti in jo kmalu pričakujemo.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

VSE POTI – V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

WHISPER – Anglesko-slovenske pesmi Danijele Hliš. – Cena 10 dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kopal. Cena 8 dolarjev.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA – Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini. Cena 13. dolarjev.

ŽIVLJENJSKI IZZIVI je naslov knjige inž. Ivana Žigona, ki je izšla pravkar v Ljubljani. Cena je 25 dolarjev.

JEZUS DOBRI PASTIR. Baragove molitve je zbral v molitvenik dr.F. Jaklič – Z velikimi črkami za slabe oči. – Cena 10 dolarjev.



LEPOTE SLOVENSКИH CER-KVA je monumentalna knjiga z 283 čudovitimi barvnimi posnetki. Avtor fotografij je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Kupi jo, da bo postala tvoj družinski zaklad, ki ga boš s ponosom pokazal obiskovalcem druge narodnosti. Cena 49 dolarjev.

ZA PEST DROBIŽA je najnovejša pesniška zbirka, ki nam jo poklanja adelaidski rojak Ivan Burnik Legiša. Cena deset dolarjev.



SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prsrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od polдне do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI – DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

1995

GROUPS FOR SLOVENIJA

Book now for 4 economical groups
departing from Adelaide - Brisbane - Melbourne or Sydney
in May - June - July and August 1995

SLOVENIA TRAVEL / DONVALE TRAVEL



1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ŽE SEDAJ ZA SKUPINSKO
POTOVANJE NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1995



Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH

Slovenija Travel / Donvale Travel

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666